

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

פלג ואח' נ' פריגו ישראל סוכנויות בע"מ

ת"צ 16584-10-11, 17683-10-11,
19544-10-11, 19550-10-11, 22182-10-11,
24381-10-11, 38848-10-11, 33612-11-11

לפני כבוד השופט עופר גרוסקופף

התובעים המייצגים

1. רונית פלג
2. מרב גולדשמידט
3. ורד קופילר
4. יוסף קליימן
5. אבו גזאלה סלוא
6. שירי מאיר

על ידי בא הכוח המייצג עו"ד יעקב דוידוביץ'

נגד

הנתבעת

פריגו ישראל סוכנויות בע"מ בע"מ

על ידי באות כוחה עו"ד הלה פלג ועו"ד נועה וילינגר

חקיקה שאוזכרה:

[חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006](#): סע' 7, [18\(ג\)](#), [18\(ז1\)](#), [19\(א\)](#), [19\(ג2\)](#)(א), [22](#), [23](#), [23\(ב5\)](#), [25\(א4\)](#),
[27א](#), [1 לתוספת](#)

[חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981](#): סע' 2, 4

[תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010](#): סע' [12\(ד\)](#)

[תקנות הגנת הצרכן \(האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן\)](#), תשנ"ה-1995

כתבי עת:

[אלון קלמנט, "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006", הפרקליט, כרך מט \(תשס"ז-תשס"ח\) 131](#)

[יצחק עמית, "סוס הפרא של הפגיעה באוטונומיה", ספר שטרסברג-כהן, \(א' ברק, י' זמיר, א' כהן, מ' סבוראי וא' עפארי עורכים, 2017\) 465](#)

מיני-רציו:

* אושר הסדר פשרה במסגרת תובענות ייצוגיות שעניינן שינוי ההרכב של הרכיב הבלתי-פעיל בתרופה "אלטרוקסין".

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – אישור הסדר פשרה

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – הסדר פשרה

בקשה לאישור הסדר פשרה במסגרת תובענות ייצוגיות שעניינן שינוי ההרכב של הרכיב הבלתי-פעיל בתרופה "אלטרוקסין". במסגרת ההסדר התחייבה המשיבה לשלם פיצוי בסכום כולל של 46,220,900 ₪.

בית המשפט המחוזי אישר את ההסדר ופסק:

הסדר הפשרה מהווה הסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה". מדובר בתובענה שאומנם סיכוייה להתקבל ביחס לחלק מחברי הקבוצה טובים, אך היא גם כרוכה בסיכונים מסוימים ומדובר בתובענה מורכבת. הסכמות הצדדים משקפות באופן סביר את סיכויי וסיכוני התובענה. מחומר הראיות עולות שאלות קשות ביחס להתנהלות הנתבעת, אך אין להתעלם מהשאלות שעולות ביחס לנזק ולסעד שיינתן לחברי הקבוצה ככל שהתובענה תתקבל. קיימת התאמה בין קבוצת הניזוקים לבין קבוצת המפוצים וקיימים יתרונות משמעותיים באימוץ הסדר הפשרה החוסך השקעת משאבים ומאפשר מתן פיצוי מיידי לחברי הקבוצה. שיעור הפיצוי הניתן לחברי הקבוצה הוא משמעותי וגם אם קיים סיכוי שהמשך ניהול התובענה יניב לקבוצה סכום גבוה יותר, אין הדבר מצדיק את העלויות הגבוהות הכרוכות בהמשך ניהול התובענה עד תומה. היעדר פיצוי נפרד בגין פגיעה באוטונומיה במסגרת הסדר הפשרה המתוקן אין בו כדי להצביע בהכרח על כך שהסדר הפשרה המתוקן אינו ראוי והוגן. יש מקום לקבל את המלצות הסכמת הצדדים בדבר שיעורי הגמול ושכר הטרחה.

פסק דין

(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)

ביום 16.2.2011 שונה ההרכב של הרכיב הבלתי-פעיל בתרופה המכונה "אלטרוקסין", תרופה אשר שימשה באותה עת לטיפול סדיר בכ-330 אלף חולות וחולים, הסובלים מתת-פעילות של בלוטת התריס (להלן: "אלטרוקסין"). שינוי הפורמולציה נעשה באישור משרד הבריאות, ותוך דיווח לאקונו לקופות החולים ולרופאים המטפלים. עם זאת, דבר השינוי לא פורסם למטופלים עצמם, ובדיווח לגורמים המטפלים לא צוין כי נדרש לעדכן את המטופלים בשינוי או לבצע מעקב רפואי על מנת לוודא כי השינוי בפורמולציה של התרופה אינו מצריך התאמה במינון שנקבע למטופל.

במהלך החודשים שלאחר השינוי החלו להצטבר דיווחים כי למרות שהשינוי בפורמולציה לא אמור היה להשפיע על המטופלים, בפועל ישנם מטופלים המושפעים ממנו, וחשים בתופעות לוואי האופייניות ל"יציאה מאיזון", דהיינו למצב בו מינון התרופה הניתן למטופל נמוך מהנדרש. בעקבות המידע שהצטבר, לרבות מידע שהועבר בשלב זה על ידי חברות התרופות, ובכלל זה מידע בדבר תופעות דומות שהתגלו בעת שיווק התרופה מספר שנים קודם לכן במדינות אחרות (במיוחד בניו-זילנד ובדנמרק), ניתנו הנחיות שונות על ידי משרד הבריאות. ואולם בסופו של דבר לא היה בהנחיות

אלו כדי למנוע את הבהלה הציבורית שנוצרה בחודש אוקטובר 2011, עת התפרסמו בעיתונות כתבות שנשאו כותרות כגון "מחדל האלטרוקסין – רמזיה 2" (News 1, 10.10.2011), "התרופה אלטרוקסין שונתה – מצב החולים מידרדר" (Ynet, 11.10.2011) ו- "מטופלים מדווחים על נשירת שיער, דכאון ואשפוז בבי"ח" (הארץ, 28.10.2011).

בעקבות הבהלה הציבורית שנוצרה, הוציא משרד הבריאות הנחיות ברורות לפיהן יש לבצע מעקב רפואי בעקבות שינוי הפורמולציה (חוזר ראש מינהל רפואה מיום 16.10.2011). הנחיות אלו תרמו להורדת רמת הבהלה הציבורית, ששככה במהלך חודש נובמבר 2011. בנוסף הוקמה במשרד הבריאות ועדת בדיקה, אשר הגישה את מסקנותיה למנכ"ל משרד הבריאות ביום 8.1.2012 (להלן: "ועדת הבדיקה"). ועדת הבדיקה מצאה כי "יש קשר נסיבתי ברור בין הכנסת הפורמולציה החדשה לשוק במדינת ישראל לבין התגברות הדיווחים על תופעות לוואי", וכי נפלו פגמים שונים בהתנהלותם של משרד הבריאות, חברות התרופות (ובראשן הנתבעת) וקופות החולים. לאור זאת המליצה ועדת הבדיקה על ביצוע שינויים מבניים ורגולטוריים משמעותיים.

במקביל לפעולת ועדת הבדיקה, הוגשו לבתי המשפט המחוזיים השונים לא פחות מתשע תובענות ייצוגיות שונות נגד המעורבים במה שנודע כ- "פרשת האלטרוקסין". תובענות אלו רוכזו בהתאם [לסעיף 7 לחוק תובענות ייצוגיות](#), התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") להליך דנן. ביום 20.5.2015 אושר על ידי ניהול תובענה ייצוגית נגד אחת המשיבות בהליך הייצוגי המאוחד, פריגו ישראל סוכנויות בע"מ (להלן: "הנתבעת" או "פריגו סוכנויות"), בעלת הרישום והמפיצה של האלטרוקסין בישראל החל משנת 2010, ונדחתה הבקשה לאשר את ניהול התובענה כייצוגית נגד שאר המשיבות בבקשת האישור המאוחדת. על החלטה זו הוגש ערעור לבית המשפט העליון, שבעקבות דיון בו הסכימו הצדדים לקיים הליכי גישור לפני כבוד הנשיא (בדימוס) אשר גרוניס (להלן: "המגשר").

בסיום הליך גישור ממושך ומורכב הונח לפני בית משפט זה ביום 23.11.2017 הסדר פשרה שהיה מקובל על הצדדים להתדיינות ועל המגשר. הסדר הפשרה נבחן על ידי בית המשפט, הוגשו לו התנגדויות מטעם חברי הקבוצה והיועץ המשפטי לממשלה, ובוצעו בו תיקונים שונים שיפורטו להלן, אשר גם הם לא השביעו את רצון חלק מהמתנגדים. למרות זאת, לאחר שבחנתי את הסדר הפשרה המתוקן שהתגבש, בשים לב להערות המתנגדים, ובראשם היועץ המשפטי לממשלה, הגעתי למסקנה כי היתרונות הטמונים בהסדר הפשרה לחברי הקבוצה עולים על התועלת שבהמשך ההתדיינות. לאור זאת הריני להרות על אישור הסדר הפשרה המתוקן, ומתן תוקף של פסק דין להסכמות הכלולות בו.

זוהי תמצית הדברים, ומכאן לפירוטם.

א. רקע – טענות הצדדים וקיצור תולדות ההליך

1. ביום 19.9.2012 הגישו התובעים המייצגים, באמצעות בא הכוח המייצג, תביעה ובקשה (מתוקנת ומאוחדת) לאישורה כתובענה ייצוגית (להלן: "בקשת האישור") נגד פריגו סוכנויות

(הנתבעת), פריגו ישראל פרמצבטיקה בע"מ (להלן: "פריגו פרמצבטיקה"), GlaxoSmithKline (Israel) Ltd (להלן: "גלקסו ישראל"), מכבי שירותי בריאות (להלן: "מכבי") ושירותי בריאות כללית (להלן: "כללית"). זאת, לפי [פרט 1 לתוספת](#) השנייה [לחוק תובענות ייצוגיות](#): "תביעה נגד עוסק, כהגדרתו [בחוק הגנת הצרכן](#), בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו". כאמור, בקשת האישור באה במקומן של תשע בקשות שונות לאישור תובענה כייצוגית אשר הוגשו באותו עניין, ואוחדו (אחת נמחקה) בהחלטת מיום 19.7.2012 (לפירוט של השתלשלות ההליך המשפטי ראו פסקאות 30-33 להחלטת האישור מיום 20.5.2015).

2. עניינה של התובענה, בתמצית, בטענה כי הנתבעת הפרה את חובת הגילוי והטעתה את נוטלי תרופת האלטרסקין שעה שלא הציגה בפניהם את מלוא המידע הרפואי הרלוונטי הנוגע לפורמולציה החדשה של התרופה, אשר הושקה בישראל ביום 16.2.2011, ובכלל זאת מידע אודות השלכות השינוי ברכיבים הבלתי פעילים של התרופה על המטופלים ומידע בדבר קיום המלצה לביצוע בדיקות דם לניטור רמת הורמון ההיפופיזה (TSH) בתוך 6 שבועות מתחילת נטילת הפורמולציה החדשה. לטענת התובעים המייצגים, אופן השקת הפורמולציה החדשה ואי מסירת המידע כאמור, הובילו לעלייה בתופעות לוואי, לכאב וסבל וכן לפגיעה באוטונומיה של חברי הקבוצה.

3. הנתבעת דחתה את טענות התובעים המייצגים, וטענה בין היתר: כי אין כל פגם בפורמולציה החדשה או באופן השקתה בישראל; כי שינוי פורמולציה הוא דבר שגרתי וכי היא פעלה בהתאם להוראות החוק כנדרש ולנהלי משרד הבריאות בסוגיה; כי היא יידעה את כלל הלקוחות, הרופאים, הרוקחים וקופות החולים בדרכי ידוע שונות, ובתיאום עם משרד הבריאות, אודות השינוי בפורמולציה וכן אודות ההמלצה לביצוע בדיקות דם לניטור רמת הורמון ההיפופיזה. זאת, בהתאם למידע שהיה ידוע לנתבעת ושהתקבל אצלה מבעלת הזכויות בקשר לשיווק ולמכירת תרופת האלטרסקין בישראל, חברת Aspen Global Inc.; כי המידע אודות הצורך לבצע בדיקת דם לא היה רלוונטי עבור מרבית נוטלי התרופה שכן הם לא יצאו מאיזון עקב שינוי הפורמולציה והם לא הלכו לבצע בדיקות דם גם לאחר שנודע להם אודות שינוי הפורמולציה. לפיכך, לא נגרם להם כל נזק כתוצאה משינוי הפורמולציה, וכן אין כל יסוד לטענה בדבר קיומו של קשר סיבתי בין מחדל היידוע המיוחס לנתבעת לבין הנזק הנטען לחברי הקבוצה. לכך הוסיפה הנתבעת כי תרופת האלטרסקין הייתה התרופה היחידה הרשומה באותה עת לטיפול בתת-פעילות של בלוטת התריס כאשר אי נטילתה הייתה גורמת בוודאות להפרת האיזון ההורמונלי של המטופלים, ולכן המטופלים לא היו נמנעים מנטילת התרופה גם אילו פורסם המידע החסר למטופלים; עוד נטען כי קבלת התביעה תביא להרחבה בלתי סבירה של ראש הנזק שעניינו פגיעה באוטונומיה, תוך החלתו באופן גורף על כלל נוטלי תרופת האלטרסקין, באופן המטיל חבות בלתי סבירה על בעלת הרישום; לבסוף, נטען כי מכל מקום העלייה בדיווחים אודות קיום תופעות הלוואי לא נבעה משינוי הפורמולציה או מאופן השקתה בישראל.

4. ביום 20.5.2015 אישרתי את ניהול התובענה כייצוגית נגד פריגו סוכנויות, ודחיתי את בקשת האישור נגד פריגו פרמצבטיקה, גלקסו ישראל, מכבי וכללית (להלן: "**החלטת האישור**"). בהמשך לכך, הגישו התובעים המייצגים כתב תביעה מתוקן, והנתבעת הגישה כתב הגנה לכתב התביעה המתוקן, כמו גם הודעות צד ג', בין היתר, נגד גלקסו ישראל, Glaxo Group Limited, מכבי, כללית, שירותי בריאות מאוחדת ולאומית שירותי בריאות.
5. ביום 16.6.2015 הגישה הנתבעת בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נגד החלטת האישור (**רע"א 4192/15**) [פורסם בנבו]. בעקבות הדיון שהתקיים בבקשה זו בבית המשפט העליון ביום 11.7.2016, הסכימו הצדדים על קיום הליך גישור לפני כבוד נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) אשר גרוניס – הליך גישור אשר הניב הסדר פשרה בין הצדדים (להלן: "**הסדר הפשרה**").
6. ביום 14.11.2017 הוגשה לבית המשפט העליון בקשה לאישור הסדר הפשרה, וביום 21.11.2017 הורה בית המשפט העליון כי הצדדים יביאו את הסדר הפשרה בפני בית משפט זה, כדי שיבחן האם לאשרו לפי אמות המידה שב**חוק תובענות ייצוגיות**. במקביל הורה בית המשפט העליון על מחיקת בקשת רשות הערעור, תוך שמירת זכות פריגו סוכנויות להגיש בקשת רשות ערעור חדשה במקרה שהסדר הפשרה ידחה. בהתאם, הגישו הצדדים ביום 23.11.2017 את הבקשה לאישור הסדר הפשרה (להלן: "**הבקשה**").
7. לאחר עיון בהסדר הפשרה, וכן קיום שני דיונים ביחס אליו, הוריתי ביום 13.12.2017 לפעול לגבי הבקשה בהתאם להוראת **סעיף 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות ותקנה 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות**, תש"ע-2010. דהיינו, על פרסום הסדר הפשרה והבקשה לאישורו להתייחסויות הציבור ועל העברתו לעיון היועץ המשפטי לממשלה, לממונה על הגנת הצרכן וליועץ המשפטי של משרד הבריאות.
8. להסדר הפשרה הוגשו מספר התנגדויות, הן על ידי חברי הקבוצה והן על ידי היועץ המשפטי לממשלה, באמצעות באת כוחו, עו"ד קרן אביסרור (להלן: "**היועמ"ש**" ו-"**ב"כ היועמ"ש**"), בהתאמה), ועיקרן יפורטו בפסקאות 38-51 להלן. לצד זאת, הוגשו מספר בקשות לצאת מהקבוצה ולהארכת מועד לצאת מהקבוצה. כמו כן, התקיימו ארבעה דיונים בעניין אישור הסדר הפשרה. בעקבות הדיונים הללו, והערות בית המשפט, הגישו הצדדים ביום 12.8.2018 הסדר פשרה מתוקן, אשר החליף את הסדר הפשרה הקודם שהוגש (להלן: "**הסדר הפשרה המתוקן**"). ביום 23.8.2018 הודעתי לצדדים על נכונותי לשקול מתן אישור להסדר הפשרה המתוקן בכפוף למספר תיקונים אשר יפורטו להלן. הצדדים נתנו הסכמתם לתיקונים הללו בהודעותיהם מיום 28.8.2018 ומיום 6.9.2018 (להלן: "**התיקונים המוסכמים**"). בעקבות התפתחויות אלה הודיעה ב"כ היועמ"ש כי היא מבקשת להגיש עמדה מעודכנת מטעם היועמ"ש, והרשות לעשות כן ניתנה לה. ביום 21.11.2018 הוגשה עמדה מעודכנת מטעם היועמ"ש, בה הוא עומד על התנגדותו לאישור הסדר הפשרה במספר עניינים שיפורטו בהמשך (להלן: "**עמדת היועמ"ש ביחס להסדר הפשרה המתוקן**").

ב. עיקרי הסדר הפשרה המתוקן

9. להלן עיקרי הסדר הפשרה המתוקן אליו הגיעו הצדדים שלפניי. מובהר כי האמור לעיל הוא תיאור לא ממצה של הסדר הפשרה המתוקן, וכי בכל מקרה של סתירה בין התיאור שיובא להלן לבין נוסח הסדר הפשרה המתוקן, יגבר נוסח הסדר הפשרה המתוקן, אלא אם מהקשר הדברים עולה כוונה אחרת.

10. **הגדרת הקבוצה** – חברי הקבוצה הוגדרו בהסדר הפשרה המתוקן כך: "הצרכנים הסובלים מתת פעילות של בלוטת התריס, אשר נטלו באורח סדיר לשם האיזון ההורמונאלי של בלוטת התריס את תרופת האלטרוקסין קודם לפברואר 2011, ואשר במועד כלשהו בתקופה פברואר – נובמבר 2011 עברו לשימוש בפורמולציה החדשה של האלטרוקסין, מבלי שנמסר להם על-ידי הרופא המטפל כי עליהם לבצע ניטור באמצעות בדיקת דם בתוך כשישה שבועות ממועד התחלת השימוש בפורמולציה החדשה" (עמוד 7 להסדר הפשרה המתוקן).

כפי שיפורט להלן, מספר חברי קבוצה ביקשו לפרוש מן הקבוצה, ועל כן אינם נכללים בה (ראו פירוט בפסקאות 52-55 להלן). כמו כן, הקבוצה לא תכלול את חברי הקבוצה שייגשו הודעת יציאה מן הקבוצה בפרק הזמן שנקבע לאחר אישור הסדר הפשרה המתוקן (ראו פסקה 56(6) להלן).

11. **עילות התביעה** – מונח זה הוגדר בהסדר הפשרה המתוקן כך: "כל עילות התביעה הנוגעות להשקת הפורמולציה החדשה בישראל של תרופת האלטרוקסין בפברואר 2011, לרבות הטענות בדבר הטעיה צרכנית והימנעות מהעברת מידע לציבור הצרכנים בישראל, ובכלל זאת מידע אודות השינוי הפורמולטיבי של תרופת האלטרוקסין וההמלצה בדבר ביצוע בדיקות דם לניטור רמת הורמון ה-TSH בתוך שישה שבועות מנטילת הפורמולציה החדשה, לגבי כל מעשה או מחדל הקשורים במישרין או בעקיפין להשקת הפורמולציה החדשה בישראל או להליכים המשפטיים, לרבות: (א) כל הטענות העובדתיות והמשפטיות הכלולות או שניתן היה לכלול בכל ההליכים המשפטיים הקיימים וכן (ב) כל עילות התביעה ו/או הזכויות ו/או הדרישות ו/או הטענות הקיימות ו/או העתידיות הקשורות ו/או העשויות לנבוע או להיוודע, לרבות, אך לא רק, במסגרת הליכים עתידיים, במישרין או בעקיפין, בכל הקשור במישרין או בעקיפין בהשקת הפורמולציה החדשה בישראל" (עמודים 7-8 להסדר הפשרה המתוקן).

עילת התביעה בגינה אושר ניהול התובענה הייצוגית, ואשר ביחס אליה ניתן פסק דין זה, היא: "הטעיה צרכנית לפי סעיפים 2 ו-4 **לחוק הגנת הצרכן**, תשמ"א-1981 בכך שהנתבעת לא דאגה לידע את חברי הקבוצה (ישירות או באמצעות הרופא המטפל) בדבר הצורך בביצוע ניטור באמצעות בדיקת דם בתוך כשישה שבועות ממועד המעבר לשימוש בפורמולציה החדשה" (פסקה 145ד להחלטת האישור).

התחייבויות הנתבעת – פריגו סוכנויות התחייבה לשלם סכום כולל של 46,220,900 ש"ח (להלן: "סכום התשלום הכולל") בהתאם למנגנון המפורט להלן:

12. עם אישור הסדר הפשרה יוקם מנגנון לבחינת בקשות לקבלת פיצוי של חברי הקבוצה אשר סבלו מכאב וסבל לאחר נטילת הפורמולציה החדשה (להלן: "מנגנון הפיצוי"). מנגנון הפיצוי ינוהל על ידי ועדת הפיצוי אשר תורכב משופט הוועדה, השופט (בדימוס) דן ארבל (להלן: "ועדת הפיצוי" ו-"שופט הוועדה", בהתאמה).

13. סכום בסך 45,768,900 ש"ח (כולל מע"מ) ישולם כפיצוי לחברי הקבוצה אשר סבלו מכאב וסבל לאחר נטילת הפורמולציה החדשה, ואשר ימצאו זכאים לקבלת פיצוי בהתאם למנגנון הפיצוי (סעיף 8(א) להסדר הפשרה המתוקן). להלן יכונה סכום זה: "סכום הפיצוי הכולל".

14. סכום בסך 452,000 ש"ח (כולל מע"מ) ישולם עבור עלויות הקמת מנגנון הפיצוי ותפעולו (סעיף 8(ב) להסדר הפשרה המתוקן).

15. תוך 45 ימים ממועד פרסום ההודעה בדבר אישור הסדר הפשרה המתוקן (להלן: "ההודעה השנייה") תעביר פריגו סוכנויות את סכום התשלום הכולל לחשבון נאמנות ייעודי אשר ינוהל על ידי נאמן, רו"ח אלישע סער (להלן: "חשבון הנאמנות" ו-"הנאמן", בהתאמה). ראו סעיף 9 להסדר הפשרה המתוקן). ואולם, לצורך כיסוי התחלתי של עלויות הקמת מנגנון הפיצוי תפקיד הנתבעת לחשבון הנאמנות, בסמוך לאחר אישור הסדר הפשרה המתוקן על ידי בית המשפט, מקדמה בסך 100,000 ש"ח, אשר תשמש את ועדת הפיצוי ובא הכוח המייצג בחלוקה של 80,000 ש"ח לוועדת הפיצוי ו-20,000 ש"ח לבא הכוח המייצג (סעיף 14 להסדר הפשרה המתוקן).

הערות:

16. בהסדר הפשרה המתוקן נקבע כי סכום התשלום הכולל הוא סכום סופי ומקסימאלי (סעיף 7 להסדר הפשרה המתוקן), וכי ככל שעלות הקמת מנגנון הפיצוי ותפעולו תעלה על הסכום של 452,000 ש"ח תגרע העלות הנוספת מתוך סכום הפיצוי לחברי הקבוצה. ואולם, בהתאם לתיקונים המוסכמים הריני להורות כי כל עלות נוספת של מנגנון הפיצוי, מעל ל-452,000 ש"ח, תשולם על ידי פריגו סוכנויות, ולא תופחת מסכום הפיצוי הכולל, באופן שסכום הפיצוי הכולל יהיה סופי וקבוע.

17. בין הצדדים הוסכם, והסכמה זו קיבלה את הסכמתו של שופט הוועדה, כי עלות מנגנון הפיצוי ותפעולו לא תעלה בכל מקרה על 5% מגובה הסכום שישולם בפועל כפיצוי לחברי הקבוצה (סעיף 8(ב) להסדר הפשרה המתוקן).

18. ניהול ופיקוח על חשבון הנאמנות ייעשה על ידי הנאמן ובאחריותו הבלעדית. האחריות לפעולותיו של הנאמן בהתאם להוראות הסדר הפשרה היא של בא הכוח המייצג בלבד (סעיף 12 להסדר הפשרה המתוקן). במסגרת תפקידו, מחויב הנאמן בהגשת דו"חות כספיים לצדדים וכן לבית המשפט על פעילות חשבון הנאמנות (סעיף 18 להסדר הפשרה המתוקן).

מנגנון הפיצוי: במסגרת ההסדר סיכמו הצדדים את אופן הפיצוי כדלקמן:

19. כל חבר קבוצה אשר טוען לקיומן של תופעות לוואי, כמפורט בטופס הבקשה, לאחר נטילת הפורמולציה החדשה יהיה רשאי להגיש בקשה לקבלת פיצוי לוועדת הפיצוי (להלן: "בקשת הפיצוי"), וזאת בחלוף 30 ימים ממועד פרסום ההודעה השנייה (סעיף 21 להסדר הפשרה המתוקן). למען הסר ספק יובהר כי בקשות שיתקבלו על ידי ועדת הפיצוי קודם למועד הראשון להגשת בקשות (דהיינו, בטרם חלפו 30 יום ממועד פרסום ההודעה השנייה) יטופלו כאילו התקבלו במועד הראשון להגשת בקשות.

20. בקשת הפיצוי תוגש בצירוף כל המסמכים הבאים:

(א) **טופס הגשת בקשה לקבלת פיצוי** (המפורט בנספח 4 להסדר הפשרה המתוקן), ובו סימון של כל תופעות הלוואי מהן סבל מגיש בקשת הפיצוי בעקבות נטילת הפורמולציה החדשה. הטופס יהיה זמין להורדה מאתר האינטרנט של משרד בא הכוח המייצג בכתובת www.altroxin.co.il, וכן בעותק קשיח במשרדי בא הכוח המייצג ברחוב בוגרשוב 69, תל אביב-יפו;

הערה: לא ניתן יהיה להוסיף על תופעות הלוואי המפורטות בטופס הבקשה.

(ב) **צירוף של תיעוד רפואי מזמן אמת** אודות התקיימותן של תופעות הלוואי הנטענות והמסומנות בטופס הבקשה (להלן ההגדרה שבסעיף 26(ב) להסדר הפשרה המתוקן למונח "תיעוד רפואי מזמן אמת": "תיעוד רשמי באמצעות מסמכים ממועד ההתרחשות או ממועד סמוך לאחר התרחשותן של תופעות לוואי, המעיד על תופעות הלוואי הנטענות בטופס הבקשה, בהתאם לשיקול דעת שופט הוועדה. תיעוד רפואי הינו, בין היתר, אחד מהמסמכים הבאים: טופס סיכום ביקור אצל רופא; טופס ביקור בבית חולים; מכתב תלונה רשמי למשרד הבריאות או לגורם רפואי אחר עם פירוט תופעות הלוואי והממצאים הרפואיים התומכים בטענות").

או

(ב) **אישור רופא מטפל** בדבר התקיימותן של תופעות הלוואי המפורטות בטופס הבקשה. מובהר כי אישור זה יכול שיהיה אישור עדכני הנסמך על מכלול המידע המצוי בידי הרופא המטפל (חלופה זו הוסכמה כחלק מהתיקונים המוסכמים, וזאת במטרה להקל על האפשרות להגיש בקשת פיצוי ולפשטה).

הערה: בסעיף 28 להסדר הפשרה המתוקן נכתב כך: "מובהר כי כל בקשת פיצוי שלא תעמוד באחד מתנאי הסף המפורטים בסעיף 27 להסכם זה [תנאי הסף הם אלה: מגיש הבקשה הוא חבר הקבוצה; הבקשה הוגשה במועד, בצירוף כלל המסמכים ובאחת הדרכים שנקבעו למשלוח], ואשר לא תכלול את המסמכים הרפואיים הנדרשים, תדחה על הסף על-ידי ועדת הפיצוי, על פי שיקול דעתה. לא תהיה אפשרות להגיש בקשות שלא עמדו בתנאי הסף להגשת בקשת פיצוי ונדחו בשל כך בשנית ו/או לקבל פיצוי כלשהו עבור אותן בקשות. עוד מובהר כי לא תהיה כל זכות השגה או ערעור על החלטה לדחות בקשת פיצוי על הסף".

למען הסר ספק מובהר בזאת כי דחיית בקשה על הסף מאחר שאינה עומדת בתנאי הסף תעשה תוך ציון טעמי הדחייה. בניגוד לאמור בהסדר הפשרה, הריני להורות כי למבקש שבקשתו נדחתה על הסף מחמת אי צירוף מסמכים דרושים תעמוד האפשרות להגיש את הבקשה מחדש תוך צירוף המסמכים הדרושים, ובלבד שההגשה המחודשת תהיה בתוך 21 ימים ממועד מסירת הודעת הדחייה על הסף. הודעה על הזכות להגשה מחודשת תימסר למבקש יחד עם ההודעה על הדחייה על הסף.

21. חבר קבוצה יוכל לבחור באחת משתי דרכים למשלוח בקשת הפיצוי: (א) שליחת דואר אלקטרוני לוועדת הפיצוי בכתובת שתפורסם; (ב) הגשה פיזית, על ידי חבר הקבוצה או על ידי נציג מטעמו, בשלושה עותקים למשרדי ועדת הפיצוי בימים א'-ד' בשעות 9:30-12:30 בכתובת בית אמות המשפט, שדרות שאול המלך 8, קומה 17, תל אביב-יפו.

22. לחבר קבוצה עומדת האפשרות להופיע באופן אישי בפני ועדת הפיצוי לצורך קיום שימוע בעל-פה (להלן: "שימוע בפני ועדת הפיצוי"), אך לא מדובר בתנאי לקבלת הפיצוי. חבר קבוצה אשר סימן בטופס בקשת הפיצוי כי ברצונו בקיום שימוע בפני ועדת הפיצוי יקבל זימון לשימוע בפני וועדת הפיצוי בתוך 7 ימים ממועד קבלת בקשת הפיצוי במשרד ועדת הפיצוי (סעיפים 30-31 להסדר הפשרה המתוקן). מובהר, כי במקרה בו לא יתייצב חבר הקבוצה לראיון במועד השימוע שייקבע, תחליט ועדת הפיצוי בבקשתו בהתבסס על המסמכים שהוגשו במסגרת בקשת הפיצוי (סעיף 37 להסדר הפשרה המתוקן).

23. עם קבלת בקשת הפיצוי והמסמכים הנלווים, ולאחר סיום השימועים בפני ועדת הפיצוי, תיבחן כל אחת מבקשות הפיצוי לגופה. ועדת הפיצוי תכריע ביחס לכל בקשת פיצוי לפי הקריטריונים הבאים (סעיף 32 להסדר הפשרה המתוקן):

(1) היעדר זכאות: בקשת הפיצוי אינה מזכה במתן פיצוי ויש לדחות אותה. בקטגוריה זו יכללו המקרים הבאים: (1) תופעות הלוואי המדווחות בטופס הבקשה אינן כלולות בדו"ח צוות הבדיקה (דו"ח בעניין "שינוי הפורמולציה של אלטרוקסין בישראל" שהוגש לפרופ' רוני גמזו, מנכ"ל משרד הבריאות, ביום 8.1.2012, להלן: "דו"ח צוות הבדיקה") או; (2) הבקשה לא נתמכה בתיעוד רפואי או אישור רופא מטפל כאמור בפסקאות 20(א) ו-20(ב) לעיל.

(2) זכאות בקטגוריה 1: בקשת פיצוי המזכה בפיצוי בסכום של 45% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה. בקטגוריה זו נכללים מקרים בהם הוכח בבקשת הפיצוי כי מגיש הבקשה סבל מעד וכולל שתי תופעות לוואי אשר כלולות בדו"ח צוות הבדיקה.

(3) זכאות בקטגוריה 2: הבקשה מזכה בפיצוי בסכום של 80% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה. בקטגוריה זו יכללו המקרים הבאים: (1) הוכח כי מגיש הבקשה יצא מאיזון הורמונאלי של הורמון ה-TSH בתקופה הרלוונטית או; (2) הוכח בבקשת הפיצוי כי מגיש הבקשה סבל משלוש תופעות לוואי אשר כלולות בדו"ח צוות הבדיקה.

(4) זכאות בקטגוריה 3: הבקשה מזכה בפיצוי בסכום של 100% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה. בקטגוריה זו יכללו המקרים הבאים: (1) הוכח כי מגיש הבקשה נזקק לבדיקות רפואיות או; (2) הוכח כי מגיש הבקשה נזקק לטיפול רפואי בבית חולים או בכל מרפאת מומחים או; (3) הוכח בבקשת הפיצוי כי מגיש הבקשה סבל מיותר משלוש תופעות לוואי אשר כלולות בדו"ח צוות הבדיקה.

24. סכום הפיצוי המקסימאלי לחבר קבוצה נקבע בהסדר הפשרה המתוקן כסכום של 9,500 ש"ח. סכום זה אינו סופי, והוא יכול להיות נמוך או גבוה יותר בהינתן אחד מאלה:

(1) ככל שיימצא על ידי הנאמן, לאחר שלב הדיון בהשגות, כי סך סכומי הפיצוי של כלל חברי הקבוצה אשר נמצאו זכאים לפיצוי עולה על סכום הפיצוי הכולל, כמפורט בפסקה 13 לעיל, יפחית הנאמן באופן יחסי את סכום הפיצוי של הזכאים לפיצוי כך שסך הפיצויים שיפסקו לטובת כלל חברי הקבוצה לא יעלה על סכום הפיצוי הכולל (להלן: "**הליך חישוב מחדש**").

(2) ככל שיימצא על ידי הנאמן, לאחר שלב הדיון בהשגות, כי סך סכומי הפיצוי של כלל חברי הקבוצה אשר נמצאו זכאים לפיצוי נמוך מסכום הפיצוי הכולל, כמפורט בפסקה 13 לעיל, יהיה בית המשפט רשאי להורות על הגדלת סכום הפיצוי המקסימאלי לחבר קבוצה, ובלבד שסך הפיצויים שיפסקו לטובת כלל חברי הקבוצה לא יעלה על סכום הפיצוי הכולל (להלן: "**הליך הגדלת פיצוי**").

(3) הנאמן ימסור בתוך 30 יום ממועד סיום שלב ההשגות הודעה לבית המשפט בה יפרט את מספר הבקשות שהוגשו, מספר הבקשות שאושרו בכל קטגוריה, סך סכומי הפיצוי של כלל חברי הקבוצה בהנחה שסכום הפיצוי המקסימאלי לחבר קבוצה הוא 9,500 ש"ח וסכום הפיצוי המקסימאלי לחברי קבוצה הנגזר מהליך חישוב מחדש, או מההגדלה המקסימאלית האפשרית של סכום הפיצוי המקסימאלי, לפי העניין.

(4) ככל שתתקבל החלטה על הפחתה או הגדלה של סכום הפיצוי המקסימאלי לחבר קבוצה ימסור הנאמן הודעה על כך למגישי הבקשות לפיצוי שסכום הפיצוי לו הם זכאים שונה, ובה יפורט סכום הפיצוי הסופי שנפסק להם (סעיף 51 להסדר הפשרה המתוקן).

25. לכל חבר קבוצה שלא ביקש לקיים שימוע בפני הוועדה, תשלח ועדת הפיצוי את הכרעתה בבקשת הפיצוי והנמקותיה בתום מועד הגשת בקשות הפיצוי (90 ימים ממועד פרסום ההודעה השנייה).

לכל חבר קבוצה שביקש לקיים שימוע בפני הוועדה, תשלח ועדת הפיצוי את הכרעתה בבקשת הפיצוי והנמקותיה בתוך 30 ימים ממועד סיום הליכי השימוע (סעיף 36 להסדר הפשרה המתוקן).

בהסדר הפשרה לא נקבע מועד לסיום הליכי השימוע, וזאת ככל הנראה מהטעם שקשה להאריך מה יהיה מספר השימועים שתידרש ועדת הפיצוי לקיים. על מנת לתחם את לוחות הזמנים הריני לקבוע כי הליכי השימוע יסתיימו לא יאוחר מ-180 יום ממועד פרסום המודעה השנייה, אלא אם אישר בית המשפט מועד אחר לעניין זה.

הליך השגה על הכרעת ועדת הפיצוי

26. כל אחד מחברי הקבוצה שהגיש בקשת פיצוי אך לא זכה לפיצוי בקטגוריה 3, ואשר מעוניין להשיג על הכרעת ועדת הפיצוי, יהיה רשאי להגיש בקשת השגה (להלן: "בקשת השגה") וזאת עד 30 יום ממועד קבלת ההחלטה של ועדת הפיצוי בבקשת הפיצוי שהגיש. הגשת בקשת ההשגה תעשה באחת מהדרכים המפורטות בפסקה 21 לעיל, ובנוסף תשלח בקשת ההשגה לנאמן בכתובת רחוב הברזל 21, תל אביב-יפו (סעיף 40 להסדר הפשרה המתוקן). למען הסר ספק מובהר בזאת כי אי משלוח השגה לנאמן לא ימנע את הדיון בה.

הערה: "מועד קבלת ההחלטה" הינו 3 ימים ממשלוח דואר רשום או דואר רגיל ובאותו יום ממשלוח דואר אלקטרוני.

27. לבקשת ההשגה יצורפו כל המסמכים הבאים (סעיף 42 להסדר הפשרה המתוקן): (א) טופס השגה מלא (לפי הנוסח המצורף כנספח 5 להסדר הפשרה המתוקן); (ב) כלל המסמכים שהוגשו בבקשת הפיצוי, כמפורט בפסקה 20 לעיל; (ג) הכרעת והנמקת ועדת הפיצוי בבקשת הפיצוי.

28. לכל חבר קבוצה שביקש לקיים שימוע בעל-פה הליך ההשגה ייקבע בתוך 7 ימים ממועד הגשת בקשת ההשגה מועד לשימוע. אולם, מובהר כי לא מדובר בתנאי לבחינת ההשגה. ככל שמגיש בקשת ההשגה לא יתייצב לדיון שנקבע תחליט ועדת הפיצוי בהתבסס על המסמכים שהוגשו במסגרת בקשת ההשגה (סעיפים 44-46 להסדר הפשרה המתוקן).

29. לכל חבר קבוצה שהגיש בקשת השגה תשלח ועדת הפיצוי את הכרעתה בבקשת ההשגה עד 30 ימים מהמועד האחרון להגשת הליכי ההשגה. אם ביקש חבר הקבוצה לקיים שימוע בעל-פה בהליך ההשגה תשלח ההכרעה בבקשת ההשגה עד 30 ימים ממועד קיום השימוע (סעיף 49 להסדר הפשרה המתוקן). הכרעת הוועדה בבקשת ההשגה תהיה סופית ומוחלטת, ולא תתאפשר הגשת השגה נוספת (סעיף 47 להסדר הפשרה המתוקן).

בהסדר הפשרה לא נקבע מועד לסיום הליכי השימוע בהשגות. על מנת לתחם את לוחות הזמנים הריני לקבוע כי הליכי השימוע בהשגות יסתיימו לא יאוחר מ-270 יום ממועד פרסום המודעה השנייה, אלא אם אישר בית המשפט מועד אחר לעניין זה.

חלוקת הפיצוי

30. הפיצוי שייקבע לכל אחד מחברי הקבוצה, בהתאם להכרעת ועדת הפיצוי, ישולם על ידי הנאמן מתוך חשבון הנאמנות בתוך 30 ימים ממועד סיום שמיעת הליכי ההשגה או ממועד סיום הליך

חישוב מחדש ככל שיתקיים או ממועד סיום הליך הגדלת פיצוי ככל שיתקיים, לפי המאוחר (סעיף 16 להסדר הפשרה המתוקן). סכום הפיצוי יועבר באמצעות העברה בנקאית ישירות לחשבון הבנק של מגיש הבקשה בהתאם לפרטים שיפורטו על ידו בטופס הבקשה (סעיף 52 להסדר הפשרה המתוקן).

31. מבלי לגרוע מהאמור בפסקה 30 לעיל, ככל שיתברר כי מספר מגישי הבקשות נמוך מ-4,000, יעביר הנאמן את סכום התשלום שייקבע על ידי ועדת הפיצוי (על בסיס סכום תשלום מקסימאלי לחבר קבוצה של 9,500 ש"ח) לכל חבר קבוצה שנמצא זכאי לקבלת פיצוי, ואשר לא הגיש בקשת השגה, בתוך 10 ימים לאחר סיום מועד הגשת בקשות ההשגה, וזאת ללא צורך להמתין לסיום הליכי ההשגה של שאר חברי הקבוצה (סעיף 17 להסדר הפשרה המתוקן). ויובהר, תשלום זה יהווה מקדמה על חשבון סכום התשלום לו זכאי חבר הקבוצה ככל שיבוצע הליך הגדלת פיצוי, ועניין זה יובהר בהודעה שתימסר לחברי הקבוצה שיזוכו בתשלום.

32. הוראה בדבר השימוש שיעשה ביתרה שתיוותר לאחר חלוקת הפיצוי לחברי הקבוצה תינתן על ידי בית המשפט לאחר שיתברר היקף הסכומים בהם מדובר, ולאחר שתינתן לצדדים, וליועץ המשפטי לממשלה, אפשרות לטעון בעניין זה.

הערות למנגנון הפיצוי:

33. לאור הערות בית המשפט, ובשים לב לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, יובהר כי במסגרת מנגנון הפיצוי לא יועבר כל מידע רפואי או מידע אחר מטעם חברי הקבוצה לפריגו סוכנויות, ובהתאם פריגו סוכנויות לא תהיה אחראית לאיסוף או העברת כל מידע רפואי, לרבות למשרד הבריאות, שיתגלה משום הסדר זה (סעיף 23 להסדר הפשרה המתוקן).

34. החלטה בבקשות הפיצוי וכן בבקשות ההשגה תעשה בהתאם לשיקול דעתה המוחלט והבלעדי ומומחיותה של ועדת הפיצוי (סעיפים 38 ו-47 להסדר הפשרה המתוקן). עם זאת, ועדת הפיצוי רשאית להתייעץ עם פרופ' ארדון רובינשטיין או מומחה רפואי אחר בעל מומחיות רלוונטית שלמי מהצדדים אין התנגדות אליו (להלן: "המומחה הרפואי"), לצורך בחינת עצם הזכאות או סכום הפיצוי המגיע למגישי בקשות הפיצוי. שכרו של המומחה הרפואי ישולם מתוך הכספים המיועדים לתפעול מנגנון הפיצוי, ולאחר מיצויים, בידי פריגו סוכנויות (סעיפים 39 ו-48 להסדר הפשרה המתוקן והתיקונים המוסכמים).

35. כל הודעה, בקשה או החלטה מכל סוג שהיא שתינתן על ידי ועדת הפיצוי תישלח הן למגיש הבקשה באמצעות אחד מאמצעי הדיוור שייבחר בטופס הבקשה, והן לנאמן (סעיף 25 להסדר הפשרה המתוקן).

36. ויתור ומעשה בית דין – סעיף 59 להסדר הפשרה המתוקן קובע כדלהלן:

יובהר כי עם אישור הסכם זה על-ידי בית המשפט ומתן תוקף של פסק דין, ומבלי להודות באילו מהטענות הנכללות בהליכים המשפטיים, יכנס לתוקפו ויתור סופי

ומוחלט של כל טענות חברי הקבוצה ו/או מי מטעמם כלפי כולי עלמא, לרבות כלפי פריגו סוכנויות; כלפי פריגו פרמצבטיקה; כלפי חברת אספן; כלפי GSK; כלפי מכבי וכלפי כללית ולרבות כלפי כל אחת מחברות הבנות או חברות הקשורות לפריגו סוכנויות; פריגו פרמצבטיקה; חברת אספן; GSK; מכבי וכללית; וזאת לרבות כלפי דירקטורים, נושאי משרה, עובדים ונותני שירותים בפריגו סוכנויות, פריגו פרמצבטיקה, אספן, GSK, מכבי וכללית וכן לרבות כלפי המבטחות של פריגו, אספן, GSK, מכבי וכללית בישראל ומחוצה לה, על כל תביעה ו/או טענה ו/או דרישה ו/או זכות מכל מין ו/או סוג שהוא, בכל הנוגע לעילות התביעה בהליכים המשפטיים, וכל עניין הכרוך ו/או הנובע ו/או הקשור לעילות התביעה או להליכים המשפטיים.

סעיף 60 להסדר הפשרה המתוקן קובע כי:

עוד יובהר כי עם אישור הסכם זה על-ידי בית המשפט ומתן תוקף של פסק דין, ובכפוף להעברת סכום התשלום הכולל והסכום עבור שכ"ט, גמול והוצאות על ידי פריגו סוכנויות לנאמן על-פי ההסכם, יתגבש מעשה בי-דין סופי ומחייב, כלפי כולי עלמא, לרבות כלפי כל אחת מפריגו סוכנויות, פריגו פרמצבטיקה, אספן, GSK, מכבי כללית ו/או המבטחות, מצד חברי הקבוצה, המונע העלאת כל טענה ו/או עילה (משפטית ו/או עובדתית) ו/או זכות הקשורה לעילות התביעה בהליכים המשפטיים.

לאור נוסחם הרחב מני ים של סעיפים 59-60 להסדר הפשרה המתוקן, מובהר בזאת למען הסר ספק כי על פי [סעיף 18\(ז1\) לחוק תובענות ייצוגיות](#) [הסדר פשרה לא יכלול] עילות תביעה, בעלי דין או חברי קבוצה, אשר לא נכללו בבקשה לאישור או בהחלטה על אישור התובענה הייצוגית". לפיכך מעשה בית דין והוויתור שיווצר בעקבות הסדר הפשרה המתוקן מתייחס אך ורק לעילת התביעה כהגדרתה בהחלטת האישור (ראו פסקה 11 לעיל). ודוק, הגדרת המונח "עילות התביעה בהליכים המשפטיים" בהסדר הפשרה המתוקן כוללת גם "כל עילות התביעה הנוגעות להשקת הפורמולציה החדשה בישראל של תרופת האלטרופקסין בפברואר 2011 [...] לגבי כל מעשה או מחזל הקשורים במישרין או בעקיפין להשקת הפורמולציה החדשה בישראל או להליכים המשפטיים, לרבות: (א) כל הטענות העובדתיות והמשפטיות הכלולות או שניתן היה לכלול בכל ההליכים המשפטיים הקיימים וכן (ב) כל עילות התביעה ו/או הזכויות ו/או הדרישות ו/או הטענות הקיימות ו/או העתידיות הקשורות ו/או העשויות לנבוע או להיוודע, לרבות, אך לא רק, במסגרת הליכים עתידיים, במישרין או בעקיפין, בכל הקשור במישרין או בעקיפין בהשקת הפורמולציה החדשה בישראל". ואולם, כאמור, על פי הדין, הסדר פשרה אינו יכול ליצור מעשה בית דין ולהוות ויתור אלא ביחס לעילות שאושרו בהחלטת האישור.

עוד יובהרו בהקשר זה הדברים הבאים: בהתאם להגדרת הקבוצה (ראו פסקה 10 לעיל), מעשה בית דין יחול רק על מי שיהא זכאי להגיש בקשת פיצוי על פי ההסדר, והוא יתייחס גם לאותם חברי קבוצה לגביהם תחליט הוועדה שלא להעניק כל פיצוי. ואולם, מי שאינו זכאי להגיש בקשת פיצוי על פי ההסדר אינו נכלל בהגדרת חברי הקבוצה ועל כן לא יתגבש בעניינו כל מעשה בית דין. כמו כן, יוחרגו מהסדר הפשרה נזקי גוף עתידיים, דהיינו נזקי גוף שיתגלו או יוחמרו משמעותית לאחר מועד אישור הסדר הפשרה המתוקן (כאמור בתיקונים המוסכמים, בהתאם להחלטתי מיום 23.8.2018).

לבסוף, סעיף 58 להסדר הפשרה המתוקן כולל התייחסות לשתי תביעות נוספות שהוגשו בפרשת האלטרקסין ([ת"א \(מחוזי ירושלים\) 36363-09-14 עזבון ליבוביץ ז'ני ז"ל ואח' נגד GlaxoSmithKline \(Israel\) Ltd ואח' \(פורסם בנבו\) ו-עת"מ \(מחוזי ירושלים\) 38920-12-12](#) [12 פלג נגד מדינת ישראל – משרד הבריאות ואח' \(פורסם בנבו\)](#)). על פי ההסדר שהושג ביחס לתביעות הללו הן אמורות להידחות בעקבות אישור הסדר הפשרה, ואף נקבע כי דחייתן מהווה תנאי מתלה לכניסת הסדר הפשרה לתוקף, וכי המועדים לביצוע הסדר הפשרה יחושבו רק ממועד דחייתן. לאור קביעות אלו הריני להבהיר כי המועדים לביצוע הסדר הפשרה יהיו כקבוע בפסק דין זה, וכי הם לא יידחו בשל אירועים הנוגעים לשתי התביעות האמורות. הודעה בדבר הסדרת התביעות האמורות תימסר בתוך 21 יום ממועד מתן פסק דין זה.

37. **המלצה לעניין גמול ושכר טרחה** – הצדדים שלפניי הגיעו להסכמות בדבר שיעורי הגמול ושכר הטרחה שיש לפסוק לתובעים ולבא הכוח המייצג, בהתאמה, והמלצתם היא כדלקמן (ראו סעיפים 61-64 להסדר הפשרה המתוקן):

- (1) גמול התובעים המייצגים יעמוד על סך של 1,080,000 ש"ח בתוספת מס ערך מוסף שיועבר לחשבון הנאמנות ויוחזק על ידי הנאמן.
- (2) שכר הטרחה לבא הכוח המייצג יעמוד על סך של 6,000,000 ש"ח בתוספת מס ערך מוסף שיועבר לחשבון הנאמנות ויוחזק על ידי הנאמן.
- (3) הצדדים המליצו כי 70% מהגמול ושכר הטרחה לתובעים ולבא הכוח המייצג ישולמו על ידי הנאמן תוך 14 ימי עסקים ממועד העברת סכום התשלום הכולל לחשבון הנאמנות, ו-30% הנותרים של הגמול ושכר הטרחה לתובעים ולבא הכוח המייצג ישולמו על ידי הנאמן תוך 14 ימים ממועד העברת עודפי הסכומים שיוותרו לתרומה לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד, ולחילופין ככל שלא יישארו עודפי סכומים תוך 14 ימים מהודעת הנאמן לנתבעת ולבא הכוח המייצג כי סיים להעביר את מכלול הכספים לאחר שלב ההשגה ולאחר ניכוי מלוא עלויות המנגנון.
- (4) בנוסף לאמור, הוצאות התובעים המייצגים יעמדו על סך של 248,000 ש"ח (כולל מע"מ) אשר יועברו לחשבון הנאמנות ויוחזקו על ידי הנאמן. סכום זה ישולם על ידי הנאמן

לבא כוח המייצג לאחר קבלת תצהיר חתום כדין מצד בא כוח המייצג כי הסכומים המבוקשים הנם כנגד הוצאות התובעים המייצגים שהוצאו בהליך זה.

התייחסות להמלצות הצדדים בעניין שכר הטרחה והגמול תובא בפסקאות 59-62 להלן.

ג. התנגדויות להסדר הפשרה

38. למען הסדר הטוב, יפורטו להלן כלל ההתנגדויות שהוגשו להסדר הפשרה. דיון בטענות אלה ייערך בהמשך הדברים, בפרק הדין באישור הסדר הפשרה. לצד זאת, יובהר כי עיקר ההתנגדויות הוגשו נגד הסדר הפשרה המקורי שהוגש ביום 23.11.2017, ולפיכך, כפי שיובהר להלן, למרבית ההתנגדויות ניתן מענה בהסדר הפשרה המתוקן. עוד יצוין למען הסדר הטוב, כי לאף אחת מההתנגדויות שיפורטו להלן לא צורפה בקשת יציאה מן הקבוצה.

39. ביום 4.1.2018 הגיש עו"ד ארנון גרפי התנגדות חלקית להסדר הפשרה שעיקרה בהעברת סכום של 5,200,000 ש"ח (לכל הפחות) כ"תרומה לציבור" עבור קופות החולים ובמקביל מתן חסינות ופטור מלאים וגורפים לקופות החולים מהעלאת כל טענה נגדן, חרף הטענות שהועלו נגדן במסגרת ההליך (ובפרט בהודעת צד ג' שהגישה פריגו סוכנויות), וזאת מבלי שתרמו דבר להסדר הפשרה ואף אינן צד לו (יצוין כי עו"ד גרפי חזר על עמדה זו גם בדיון שהתקיים ביום 21.2.2018). ביום 1.3.2018 הודיעו הצדדים להסדר הפשרה כי יחפשו מטרות ראויות להעברת סכום הכסף שיוותר. ביום 9.8.2018, בעקבות הגשת עמדת היועץ המשפטי לממשלה ביום 2.8.2018 (כפי שתפורט בפסקה 50 להלן), הגיש עו"ד גרפי את תגובתו בה חזר על עמדתו. ביום 27.8.2018, בעקבות הגשת הסדר הפשרה המתוקן, הגיש עו"ד גרפי עמדה עדכנית לפיה התנגדותו עומדת כעת רק ביחס למתן החסינות והפטור לקופות החולים מבלי שהן תורמות דבר להסדר הפשרה. לעניין זה ראו האמור בפסקה 36 לעיל.

40. ביום 11.1.2018 הגיש עו"ד עובדיה כהן "בקשה בכתב בקשר למנגנון הסדר הפשרה" שעניינה במידע שקיבל, לפיו עורכי דין כאלה ואחרים מציעים ייצוג משפטי לחברי הקבוצה מול ועדת הפיזיו שתוקם, ובעקבות כך העלה מספר שאלות שעיקרן האם הדבר ראוי. לאור התנגדות זו אבקש להדגיש כי לא נדרש ייצוג משפטי על מנת להגיש בקשה לפיצוי על פי הסדר הפשרה, וכי, כמובהר בפסקה 66 להלן, ככל שחבר קבוצה יהיה זקוק לסיוע משפטי, הוא יסופק בחינם על ידי בא הכוח המייצג או מי מטעמו.

41. ביום 4.2.2018 הגישה גב' ציפי נמרוד את התנגדותה להסדר הפשרה. עיקרה בטענה כי נאלצה לרכוש כדורים תחליפיים (סינטרואיד) לאחר שסבלה מתופעות גופניות קשות בעקבות נטילת כדורי אלטרוקסין שסופקו בשנת 2011.

42. ביום 4.2.2018 הגישה גב' חנה שי את התנגדותה להסדר הפשרה. טענתה העיקרית היא כי אין לדון במסגרת הסדר פשרה במקרים בהם נזק בלתי הפיך הכולל הכרה בנכות מביטוח לאומי, ועל כן מבקשת היא להתייחס לכל תביעה לגופה במסגרת הסדר הפשרה (יצוין כי ביום

14.2.2018 הגישה גב' שי את התנגדותה בשנית וחזרה על הדברים). להתנגדות זו ניתן מענה בהחרגת נזקי גוף שיתגלו או יוחמרו משמעותית לאחר מועד אישור הסדר הפשרה המתוקן במסגרת התיקונים המוסכמים (ראו פסקה 36 לעיל), ובאפשרות לצאת מהקבוצה בתוך 28 יום ממועד פרסום ההודעה השנייה (פסקה 56(6) להלן).

43. ביום 4.2.2018 הגישה גב' נורית שפרן את התנגדותה להסדר הפשרה. עיקר טענותיה כי הסדר הפשרה אינו כולל תלונות של משתמשי התרופה אשר לא תועדו בתיק הרפואי בזמן אמת. לעמדתה, ישנם מטופלים רבים אשר רק לאחר הגשת הסדר הפשרה הקישו שמצבם הדרדר וסבלו בשקט תופעות לוואי קשות כתוצאה מנטילת הפורמולציה החדשה. לפיכך, ביקשה גב' שפרן "לכלול את כל החולים/צרכני התרופה הישנה שנאלצו להחליף את התרופה שסופקה ללא התראה על שינויים במינון, בתרופה חדשה אחרת ולשים בה מבטחם". להתנגדות זו (ודומותיה שיוזכרו בהמשך) ניתן מענה חלקי בכך שמתאפשרת הגשת בקשת פיצוי הנתמכת במכתב רופא מטפל.

44. ביום 4.2.2018 הגישה גב' גלית גור את התנגדותה להסדר הפשרה. עיקרה בשתי טענות: הראשונה, כי יש לקבוע מנגנון פיצוי שלוקח בחשבון שחלק גדול מן התלונות של נוטלי הפורמולציה החדשה לא תועדו בזמן אמת על ידי הרופאים; השנייה, כי לגישה כל מי שהחליף תרופה זכאי לפיצוי.

45. ביום 5.2.2018 הגיש מר גבי מושקוביץ את התנגדותו להסדר הפשרה. עיקרה הוא כי יש לכלול "את כל המטופלים אשר החליפו את האלטרופקסין (וזאת ניתן להוכיח) בתקופה המדוברת, ללא צורך בתיעוד רפואי, שלא תמיד נרשם עקב יחס הרופאים לתופעות".

46. ביום 7.2.2018 הגיש מר יובל סיני, בשם אשתו שנטלה את התרופה, את התנגדותו להסדר הפשרה. התנגדותו נשענת על טענות רבות, ובכללן אלה: כי הדרישה לתיעוד רפואי של התלונות בזמן אמת היא בלתי סבירה ומסכלת את הצלחת הנפגעים בקבלת פיצוי; כי הסדר הפשרה לא מעלה על כתב את המניעים לשינוי בהרכב התרופה; כי יש להוסיף לתביעה את בעלי הנתבעת והנהלתה כנתבעים; כי הסדר הפשרה מטיל את האחריות להוכחת הנזק על הנפגעים (הכוללת גם השקעת משאבים רבים מצדם) בעוד לגישת מר סיני הנטל היה צריך להיות הפוך; כי סכום ההשקעה בתיקון העתיד הוא מועט; כי לגישתו קיים ניגוד עניינים בין חלק מהנתובעים המייצגים לבין ציבור הנפגעים; כי אין להיענות לבקשת הצדדים שלא למנות בודק; כי רף הפיצוי המוגדר בכל קטגוריה אינו משקף את הנזקים בפועל של נוטלי התרופה; כי ההסדר מפר את הזכות לפרטיות וההגנה על זכויות החולה; כי הנתבעת מונעת מהציבור את השימוש בתרופה בהרכבה המקורי ולכן הוא נאלץ להשתמש בתרופות חליפיות אשר כרוכות בתופעות לוואי – עניין שבגינה הסדר הפשרה לא מפצה; וכי הוא מטיל ספק בתום ליבו של בא הכוח המייצג בשל שכר הטרחה לו הוא יהיה זכאי על פי הסדר הפשרה. יצוין כי ביום 8.8.2018 הוסיף מר סיני לטענותיו וטען גם נגד התנהלות הנתבעת ונגד התנהלות בא הכוח המייצג.

יובהר כבר עתה, לאור שלל טיעוניו של מר סיני, כי חלק מטענותיו חורגות ממסגרת הסדר פשרה זה, חלקן עוסקות בעניינים הנוגעים לשלב הדיון בבקשת האישור, ולפיכך הן הוכרעו כבר, ואין מקום להידרש אליהן בשלב זה, וחלקן קיבל מענה במסגרת הסדר הפשרה המתוקן.

47. ביום 15.2.2018 הגישה גב' הדס נצר דגן את התנגדותה להסדר הפשרה. עיקר התנגדותה הוא לביסוס מנגנון הפיצוי על תיעוד רפואי בזמן אמת שאיננו מצוי בידי רבים מהנפגעים מהשימוש בפורמולציה החדשה. כאמור, להתנגדות זו ניתן מענה חלקי בכך שמתאפשרת הגשת בקשת פיצוי הנתמכת במכתב רופא מטפל.

48. ביום 18.2.2018 הגישה גב' אורית אדרי את התנגדותה להסדר הפשרה מכיוון שנדרשת בו חובת הוכחה לנזקים שנגרמו למי שנטל את הפורמולציה החדשה.

49. ביום 1.3.2018 הגישה גב' שרה גורן את התנגדותה להסדר הפשרה בטענה כי "ההסכם אינו נותן פתרון אמיתי לחלופה ראויה ללא תופעות לוואי".

ד. עמדת היועץ המשפטי לממשלה

50. ביום 2.8.2018 הוגשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה לפיה הוא מתנגד לאישור הסדר הפשרה. עיקר ההתנגדות הוא בנקודות הבאות: **ראשית**, נטען כי הסדר הפשרה אינו נותן מענה ראוי הן לפיצוי הנפגעים והן במישור ההרתעתי לצורך הכוונת התנהגות הגורמים הפועלים בשוק התרופות העתידי. זאת, מן הטעם שסכום הפיצוי הכולל לחברי הקבוצה הוא נמוך מדי, הן ביחס לסכום שהוגש בכתב התביעה ובבקשת האישור אשר אושרו על ידי בית המשפט לניהול כתובענה ייצוגית (בכתב התביעה ובבקשת האישור נתבקש פיצוי כספי בסך של כ-4.5 מיליארד ש"ח) והן ביחס להערכת סיכויי התביעה כפי שהתבטאה בהחלטת האישור.

שנית, נטען כי מנגנון הקובע "סכום השקעה בתיקון העתיד" שיועבר כתרומה לקופות החולים מנוגד לדין ולתכליתו, וקיימים בו פגמים מהותיים. על כן הציע היועץ המשפטי לממשלה כי הכספים יועברו לאחד מהשניים: כפיצוי כספי ישיר לחברי הקבוצה (דבר שהנו מעשי לשיטת ב"כ היועמ"ש בנסיבות העניין); לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה מכוח [סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות](#).

שלישית, נטען כי הסדר הפיצוי נעדר פיצוי עבור ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה, אף כי היה מקום להעניק פיצוי בגין אב נזק זה, במיוחד בשים לב לכך שקם מעשה בית דין ביחס לפגיעה זו.

רביעית, נטען כי מנגנון הפיצוי מסורבל ומסכל את האפשרות לקבלת הפיצוי. בהקשר זה נטען: כי אין הצדקה למינוי ועדת פיצוי, משום שמדובר במנגנון שאינו נגיש ואף מרתיע, וניתן לקבוע מנגנון פיצוי בהתאם לאישור הרופא המטפל; כי הרכבה של ועדת הפיצוי אינו מתאים וניתן במקום זאת להגיש את הבקשה לנאמן שממילא אחראי על תשלום הפיצוי; כי תיעוד רפואי מזמן אמת היא דרישה בלתי סבירה וניתן להסתפק באישור רופא מטפל; כי התבססות על

רשימת תופעות הלוואי בדו"ח צוות הבדיקה שוללת אפשרות למתן פיצוי בגין תופעות שאינן מנויות ברשימה, בעוד שהתבססות על שיקול דעת של גורם רפואי עשויות לפתור קושי זה; כי הדרישה למסירת מידע רפואי הן לוועדת הפיצוי והן לנתבעת היא דרישה מחמירה; כי הדרישה לצירוף תצהיר מחייבת פנייה לעורך דין ומייקרת את העלויות של מימוש הפיצוי; וכי הליך ההשגה כרוך במספר קשיים, כגון היעדר זכות השגה על החלטה לדחות בקשת פיצוי על הסף, דרישה לשאת בעלות השגה, הגשת השגה לגורם שקיבל את החלטה עליה מבקשים להשיג והקמת מעשה בית דין ביחס לחבר קבוצה שנקבע לגביו כי אינו זכאי לפיצוי. בנוסף, נטען כי מנגנון היידוע אינו ראוי, וכי יש לנקוט בפנייה ישירה ויזומה של קופות החולים לחבריה ולא להסתפק ביידוע בעיתונות.

חמישית, מוסיף היועץ המשפטי לממשלה כי יש לכלול בהגדרת "חברי הקבוצה" את כל מי שצרך את הפורמולציה החדשה בתקופה הנדונה (פברואר-נובמבר 2011). דהיינו, המטופלים אינם צריכים להוכיח כי הם עברו לשימוש בפורמולציה החדשה, אלא יש לכלול בהסדר הפשרה גם חולים אשר קיבלו לראשונה את התרופה החדשה, בין אם נטלו את התרופה באופן סדיר ובין אם לאו. בהתאם לעמדתו העדכנית של היועץ המשפטי לממשלה, גודלה של הקבוצה הוא 331,191 שהם למעשה מספר החולים שטופלו ב-Thyroxine במינון כלשהו בשנת 2011, ולא כ-250,000 כפי שנטען על ידי הנתבעת. כמו כן, נטען כי בנסיבות העניין אין לדרוש מהמטופלים להוכיח כי לא נמסר להם המידע הנדרש אודות התרופה על ידי הרופא המטפל, וזאת נוכח הזמן שחלף והתלות בצדדים שלישיים.

שישית, נטען כי ככל שיוותר סכום הפיצוי לחברי הקבוצה על כנו יש להפחית את גובה שכר הטרחה והגמול וכן להתנות את התשלום ביחס של 60% לאחר אישור הסדר הפשרה ו-40% לאחר סיום ומימוש הסדר הפשרה.

לבסוף, נטען כי הבקשה לאישור הסדר הפשרה איננה כוללת את כל הפרטים הנוגעים להסדר בין הצדדים.

51. בעקבות הגשת הסדר הפשרה המתוקן, הגישה ב"כ היועמ"ש ביום 13.9.2018 בקשה להגשת עמדת היועץ המשפטי לממשלה להסדר הפשרה המתוקן, וביום 21.11.2018 הוגשה עמדה עדכנית לפיה היועץ המשפטי מתנגד לאישור הסדר הפשרה המתוקן, בצירוף תיקונו על ידי בית המשפט, וזאת בשל שני עניינים מרכזיים:

הראשון, כי הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי עבור ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה. במסגרת זו חוזר היועץ המשפטי לממשלה על טענותיו כי הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה לכל אחד מחברי הקבוצה חרף הקמתו של מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה, כי אף אם יינתן פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה מתוך סך הפיצוי הכולל מדובר בסכום שאינו מקנה סעד ראוי לחברי הקבוצה, כי סכום הפיצוי הוא נמוך למול הסכום שנתבע ולמול הערכת סיכויי התובענה בהחלטת האישור, וכי התועלת ההרתעתית היא מוגבלת כתוצאה מכך. בהקשר זה, היועץ המשפטי לממשלה סבור כי ביטול העברת הכספים לקופות החולים, כפי שנקבע בהסדר

הפשרה המקורי, הוא ראוי אך הסדר הפשרה המתוקן עודנו נעדר פיצוי ישיר לחברי הקבוצה, למעט אלו אשר יוכיחו במסגרת מנגנון הפיצוי כי סבלו מכאב וסבל. לפיכך, מציע היועץ המשפטי לממשלה כי חלוקת יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תיעשה באופן שווה בין חברי הקבוצה באחת מהחלופות הבאות: (1) באמצעות קופות החולים; (2) באמצעות "הנאמן" או "ועדת הפיצוי"; (3) באמצעות הוראה לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד להעביר את הכספים לקופות החולים ואלה ישלמו לכל אחד מהמטופלים. בנוסף, מציע היועץ המשפטי לממשלה להגדיל את סכום הפיצוי הכולל ולהוסיף סכום לפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה.

השני, כי מנגנון הפיצוי מסורבל ומסכל אפשרות לקבלת פיצוי וכן צפוי להטיל עלויות על חברי הקבוצה. במסגרת זו חוזר היועץ המשפטי לממשלה על עמדותיו לעניין עצם מינוי ועדת הפיצוי, הרכבה, אופי מנגנון הפיצוי כגורם שאינו נגיש ואף מרתיע, עלויות הייצוג הכרוכות בהופעה בפני הוועדה, אי אפקטיביות מנגנון היידוע והקושי הכרוך במנגנון ההשגה. עוד טוען היועץ המשפטי לממשלה כי מדרג קטגוריות הפיצוי אשר קובע הסדר הפשרה המתוקן לא יוצר הבחנה בין תופעות לוואי חמורות ותופעות לוואי קלות, וכי מספר תופעות הלוואי בלבד הוא קריטריון שרירותי שאינו יכול להכתיב בסיס לקביעת גובה הפיצוי. לפיכך, מציע היועץ המשפטי לממשלה מספר שינויים. ראשית, להבהיר כי ככל שלמי מחברי הקבוצה יהיו עלויות הכרוכות בפנייה לועדת הפיצוי, לרבות ייצוג לפני הוועדה, יושתו עלויות אלה על הנתבעת כחלק מעלויות המנגנון. שנית, הבהיר היועץ המשפטי לממשלה כי ככל שמנגנון היידוע יוותר על כנו, בכונת משרד הבריאות להנחות את קופות החולים לנקוט בפנייה ישירה וזיזומה לחברי הקבוצה ולעדכן אותם בדבר הסדר הפשרה והגשת בקשה לפיצוי. לבסוף, מציע היועץ המשפטי לממשלה מנגנון חלופי שגיבש משרד הבריאות, לאחר היוועצות עם מומחים רפואיים, אשר לגישתו נותן מענה לכשלים עליו הצביע, והוא כולל את הפרטים הבאים: (א) זיהוי חברי הקבוצה באמצעות קופות החולים ומשלוח הודעה על ידן לחבריה; (ב) פיצוי בסיסי בסכום קבוע בגין פגיעה באוטונומיה עם הצגת מכתב או אישור מקופות החולים בדבר נטילת התרופה בתקופה הרלוונטית; (ג) פיצוי בגין כאב וסבל כאשר קביעת הזכאות תיעשה, על ידי קופות החולים או על ידי רופא אחר לבחירת המטופל, הכול בהתאם לבחירת המטופל; (ד) מנגנון ההשגה יהיה על ידי הגשת בקשה לרופאים מומחים באנדוקרינולוגיה שעיקר עיסוקם הוא בלוטת התריס מתוך רשימה שיקבע משרד הבריאות.

לסיום, יצוין כי היועץ המשפטי לממשלה חוזר גם על עמדותיו לעניין הגמול ושכר הטרחה ולעניין היעדרם של פרטים הנוגעים להסדר בין הצדדים.

ה. בקשות יציאה מן הקבוצה

52. בנוסף להתנגדויות המפורטות לעיל, הוגשו גם הודעות יציאה מן הקבוצה. ביום 9.2.2018 הגיש עו"ד שמואל יקירביץ הודעת החרגה מהקבוצה מטעם 42 מרשיו, שהם התובעים **בת"א (מחוזי ירושלים) 36363-09-14 עזבון ליבוביץ ז'ני ז"ל ואח' נגד GlaxoSmithKline (Israel) Ltd**

ואח' [פורסם בנבו] (תביעה לגביה הושג במסגרת הגישור הסדר פשרה פרטני, אשר אמור להביא לדחייתה. ראו סעיף 58 להסדר הפשרה המתוקן).

53. לצד זאת, הוגשו מספר בקשות למתן ארכה של המועד להגשת הודעות פרישה על ידי הבאים: גב' אורית שפיר הגישה בקשה ביום 15.2.2018 (יצוין כי ביום 18.2.2018 הגישה הגב' שפיר בקשה להוספת סעיף בהודעה שפורסמה לציבור שמבהיר כי כל חבר קבוצה אשר מעוניין להגיש תביעה פרטנית נדרש להודיע שהוא מבקש לצאת מן הקבוצה); גב' נחמה דואק הגישה בקשה ביום 15.2.2018; גב' לימור לוי הגישה בקשה ביום 18.2.2018; גב' ירדנה גולדפרב הגישה בקשה ביום 20.2.2018; וגב' יוספה אזרד הגישה בקשה ביום 16.10.2018.

54. עו"ד אסף גרינבוים ועו"ד אסף אודיזו הגישו ביום 20.2.2018 בקשה מטעם 24 מרשיהם למתן ארכה להגשת הודעת פרישה. ביום 31.5.2018 הודיעו השניים על הפסקת ייצוג של 7 ממרשיהם הנ"ל; ביום 5.10.2018 הגישו בקשה להחרגה מן הקבוצה של גב' ענת קליין בלבד, וכן על הפסקת ייצוג של שאר מרשיהם עליהם הודיעו בבקשתם המקורית מיום 20.2.2018.

55. יובהר, כי עד למועד זה, וחלף הארכות שניתנו, לא הוגשו הודעות יציאה מן הקבוצה נוספות על ידי מי מהמנויים בפסקאות 53 ו-54 לעיל.

1. אישור הסדר הפשרה

56. הסדר הפשרה שלפניי מהווה לשיטתי הסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה" (סעיף 19א) לחוק תובענות ייצוגיות). זאת, בהתבסס על השיקולים הבאים:

(1) **סיכויי התביעה:** בהחלטת האישור אישרתי את ניהול התובענה הייצוגית בגין "הטעיה צרכנית לפי סעיפים 2 ו-4 לחוק הגנת הצרכן, השתמ"א-1981 בכך שהנתבעת לא דאגה לידע את חברי הקבוצה (ישירות או באמצעות הרופא המטפל) בדבר הצורך בביצוע ניטור באמצעות בדיקת דם בתוך כששה שבועות ממועד המעבר לשימוש בפורמולציה החדשה". החלטה זו ונימוקה עומדים ברקע הסדר הפשרה המתוקן. יחד עם זאת, חשוב לחדד כי במסגרת אותה החלטה כל שנדרש היה לבחון הוא האם בידי הקבוצה קיימת עילת תביעה שסיכוייה להצליח הם סבירים. משמעות הדבר היא כי הדיון בהחלטת האישור הוא דיון ברמה הלכאורית בלבד, שאין בו כדי לקבוע את התוצאה הסופית של ההליך, לא בשאלת האחריות ובוודאי שלא בשאלת הנזק (שכלל אינה נבחנת בצורה יסודית בשלב הדיון בבקשת האישור).

מחד גיסא, לתובעים המייצגים יש טענות טובות לגבי אי גילוי מידע שהיה קיים ושראוי היה למסור אותו מבעוד מועד, דהיינו בטרם שיווק הפורמולציה החדשה, כך שאי יידוע חברי הקבוצה מהווה לכאורה הפרה של **סעיפים 2 ו-4 לחוק הגנת הצרכן**. מחומר הראיות שהוצג בשלב הדיון בבקשת האישור, עלולות שאלות קשות ביחס להתנהלותה של הנתבעת – הן לנוכח הניסיון שנצבר במדינות אחרות, עובר לשיווק הפורמולציה החדשה בישראל,

ובפרט בניו זילנד ודנמרק, והן לעניין הדרך בה בחרה להביא את המידע שהיה ברשותה לידיעת גורמי משרד הבריאות, קופות החולים והמטופלים. מאידך גיסא, אין להתעלם מהשאלות שעולות ביחס לסעד שיינתן לחברי הקבוצה ככל שהתובענה תתקבל. ודוק, גם אם ייקבע שפריגו סוכנויות אכן הפרה את החובות המוטלות עליה לפי חוק, עדיין מתעוררת שאלה מהו הנזק שנגרם לחברי הקבוצה עקב היעדר היידוע. שכן, ישנו חוסר וודאות ביחס להיקף הנזק שנגרם כתוצאה מאי העברת המידע. אכן, ישנם מטופלים שיצאו מאיזון כתוצאה מכך שלא ידעו על דבר השינוי בפורמולציה והצורך בניטור, וישנם מטופלים שלא יצאו מאיזון אולם ניזוקו כתוצאה מהבהלה הציבורית שנוצרה. ואולם בצד אלה, ישנם בוודאי גם מטופלים שלא נפגעו כלל – לא יצאו מאיזון ולא נקלעו למצוקה. אין בפניי בשלב זה נתונים מלאים בדבר היקף קבוצת הנפגעים, והיקף הפגיעה שנגרמה לחבריה. מטבע הדברים, התובעים המייצגים טוענים כי קבוצת הניזוקים גדולה מאוד וכי נזקה משמעותיים, ואילו פריגו סוכנויות טוענת כי קבוצת הנפגעים מצומצמת ונזקה זניחים. הסדר הפשרה יאפשר לכל אחד מחברי הקבוצה המעוניין בכך להגיש תביעת פיצוי, ובדרך זו ניתן יהיה לעמוד בצורה טובה על גודל הקבוצה והנזק שנגרם לחבריה. ודוק, פריגו סוכנויות הסכימה לקיים הליך בירור זה, ואף לשאת בעלויותיו, ואולם כתנאי לכך ביקשה לתחם את אחריותה בסף כספי מסוים. בהינתן אופיו הבלתי ממוני של הנזק, והמידע החלקי בדבר היקף הקבוצה, דרישה זו היא לגיטימית, וקבלתה סבירה.

מהאמור לעיל עולה כי מדובר בתובענה שאומנם סיכוייה להתקבל ביחס לחלק מחברי הקבוצה טובים, אך היא גם כרוכה בסיכונים מסוימים, ואין לחדד שמדובר בתובענה מורכבת. הסכמות הצדדים במסגרת הסדר הפשרה שלפניי משקפות באופן סביר את סיכויי וסיכוני התובענה כפי שניתן להעריכם בנקודת הזמן הנוכחית.

(2) **אופי הפיצוי המוענק – חלוקת הפיצוי בין חברי הקבוצה:** הפיצוי שיוענק במסגרת הסדר הפשרה המתוקן יינתן לכל מי שיימצא כי סבל מתופעות הלוואי בעקבות נטילת הפורמולציה החדשה, ובהתאם לממצאים שהועלו בדו"ח צוות הבדיקה, כך שקיימת התאמה בין קבוצת הניזוקים לבין קבוצת המפוצים. עוד יש לציין כי מנגנון הפיצוי קובע בדיקה פרטנית של כל אחד מחברי הקבוצה באופן שמאפשר ככל הניתן מתן פיצוי ההולם את הנסיבות האישיות של כל חבר קבוצה. מכאן, שהסדר הפשרה אשר קובע מדרג פיצויים לפי ארבע קטגוריות הוא ראוי. בהקשר זה יובהר כי, בניגוד לעמדת היועץ המשפטי לממשלה שמדרג הפיצוי הוא כמותי גרידא, קטגוריות הפיצוי שנקבעו משקפות גם מדרג איכותי של מידת החומרה שנגרמה למי מחברי הקבוצה (וראו את הפירוט בפסקה 23 לעיל). בנוסף, האפשרות להתאים את גובה הפיצוי בהתאם להיקף בקשות הפיצוי שיאושרו (וזאת הן כלפי מטה והן כלפי מעלה) מקנה גמישות, המאפשרת להבטיח כי עיקר סכום הפיצוי הכולל עליו סוכם יופנה לחברי קבוצה להם נגרם סבל ממשי.

היועץ המשפטי לממשלה הציע כי בית המשפט יורה כי יתרת הכספים שלא יועברו לחברי הקבוצה באמצעות מנגנון הפיצוי יחולקו בין כלל חברי הקבוצה, דהיינו 331,191 איש, בצורה שווה בהתאם לאחת משלוש חלופות: האחת חלוקה באמצעות קופות החולים;

השנייה חלוקה באמצעות נאמן או ועדת הפיצוי לפי רשימה שתועבר מקופות החולים; השלישית, חלוקה על ידי הקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד (ראו פסקאות 9-12 לעמדת היועמ"ש ביחס להסדר הפשרה המתוקן). ספק בעיניי אם חלוקת הסכום שיוותר לאחר הפעלת מנגנון הפיצוי בין מספר כה גדול של חברי קבוצה היא יעילה או מועילה, ואולם אינני מוצא טעם לטעת מסמרות בעניין זה, שכן, כאמור בפסקה 32 לעיל, ניתן לדחות את ההחלטה ביחס לשימוש שיעשה בכספי היתרה למועד בו יתברר מהו היקף היתרה שלא תחולק.

(3) **הרצון שלא לעכב את מתן הפיצוי**: המשך ההליכים המשפטיים, בשים לב לכך שההליכים דגן מתנהלים למעלה מ-6 שנים, ועניינם באירועים שהתרחשו לפני למעלה מ-7 שנים, צפוי לדחות את מועדי הפיצוי (ככל שיוכרע על מתן פיצוי), באופן משמעותי בהשוואה לחלופה של אימוץ הסדר הפשרה (בוודאי אם מביאים בחשבון גם את הליכי הערעור). בנוסף, מטבע הדברים, עם חלוף הזמן קטן הסיכוי לאתר את חברי הקבוצה הנכללים במסגרתה ולפצות אותם באופן פרטני. לכך יש להוסיף כי ניהול ההליך עד תומו מחייב השקעת משאבים רבים משני הצדדים. על כן, קיימים יתרונות משמעותיים באימוץ הסדר הפשרה החוסך השקעת משאבים ומאפשר מתן פיצוי מיידי לחברי הקבוצה.

(4) **שיעורי הפיצוי**: בסך הכול, שיעור הפיצוי הניתן לחברי הקבוצה בהסדר הפשרה הוא משמעותי (למעלה מ-45 מיליון ש"ח), אשר נקבע בסיועו של מגשר אובייקטיבי ומקצועי לעילא ולעילא, בנסיבות בהן אין מדד ברור לגובה הנזק (לא מבחינת היקפו, לא מבחינת חומרתו ולא מבחינת כימותו). במצב דברים זה, סבורני כי גם אם קיים סיכוי שהמשך ניהול התובענה יניב לקבוצה סכום גבוה יותר, אין הדבר מצדיק את העלויות הגבוהות הכרוכות בהמשך ניהול התובענה עד תומה.

אעיר בהקשר זה כי הפער בין גובה הפיצוי שנתבע במסגרת התובענה לבין גובה הפיצוי שניתן במסגרת הסדר הפשרה – פער אשר לגביו העיר ובצדק היועץ המשפטי לממשלה – אינו חריג בהליך תובענה ייצוגית. הסכום הנתבע בתובענה הייצוגית הוא סכום ראשוני, שנקב בהיעדר נתונים ממשיים בידי התובעים המייצגים, כשלעיתים קרובות מתקבל הרושם כי מגישי התובענות הייצוגיות נוהגים בו לפי הכלל "כל המרבה הרי זה משובח". במציאות זו, ובהעדר כל מחיר להפרזה בסכום התביעה, אין להתפלא על כך שהסכום הנתבע רחוק על פי רוב באופן קיצוני מהסכום שנפסק בפועל (אלון קלמנט, קרן וינשל-מרגל, יפעת טרבולוס ורוני אבישר-שדה "תובענות ייצוגיות בישראל - פרספקטיבה אמפירית" 40-41 (מחלקת מחקר של הרשות השופטת, 2014)). ודוק, המחוקק קבע כי **"הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית"** הינו שיקול בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג (ראו [סעיף 23\(ב\)\(5\) לחוק תובענות ייצוגיות](#)), אך לא קבע כי שיקול זה הוא שיקול בהחלטה בדבר אישור הסדר פשרה, אלא הציב כמבחן מרכזי את השיקול של **"הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה"** (ראו [סעיף 19\(ג\)\(2\)\(א\) לחוק תובענות ייצוגיות](#)).

העולה מהמקובץ הוא כי הפער בין הסכום הנתבע לגובה הפיצוי הניתן במסגרת הסדר הפשרה אינו אינדיקציה משמעותית להגינות הסדר הפשרה.

(5) **סוגיית היעדר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה**: היועץ המשפטי לממשלה טוען כי הסדר הפיצוי נעדר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה. בהחלטת האישור התייחסתי בנפרד לשני סוגי הנזקים: האחד, נזק שאינו ממוני, מסוג של כאב וסבל, המתייחס לחברי הקבוצה שיצאו מאיזון בעקבות החלפת הפורמולציה. השני, נזק של פגיעה באוטונומיה, שבעקבותיה נגרמו תחושות שליליות, המתייחס לכל חברי הקבוצה. הפגיעה באוטונומיה, על פי הנטען, מתבטאת בכך שבידי חברי הקבוצה לא היה המידע המלא באשר לתרופה אותה הם צורכים, הסיכונים המלווים אותה ואופן השימוש בה.

אכן, בית המשפט העליון הכיר בנזק של פגיעה באוטונומיה במקרים כגון דא, דהיינו אי גילוי מידע מהותי, גם כאשר עסקינן בתובענות ייצוגיות. כמו כן, בהחלטת האישור עמדתי על ייחודו של המקרה שלפניי, על שני מאפייניו: האחד, שעסקינן באי גילוי מידע רפואי, עניין המצוי בליבת אב הנזק של פגיעה באוטונומיה; השני, שחלק ניכר מחברי הקבוצה נחשפו למידע באמצעות פרסומים בתקשורת שיצרו בהלה ציבורית רבה (בין אם הייתה מוצדקת רפואית ובין אם לאו), והביאו רבים מחברי הקבוצה למצב של אי ודאות ביחס למצבם הרפואי. מכאן, הגעתי למסקנה הלכאורית כי המקרה שלפניי מתאים להחלת החזקה העובדתית לפיה הפגיעה באוטונומיה של חברי הקבוצה לוותה ברגשות שליליים.

יחד עם זאת, איני סבור כי היעדרו של פיצוי נפרד בגין פגיעה באוטונומיה במסגרת הסדר הפשרה המתוקן יש בו כדי להצביע בהכרח על כך שהסדר הפשרה המתוקן אינו ראוי והוגן. זאת, מהטעמים הבאים: ראשית, הדיון בהחלטת האישור הוא דיון לכאורי בלבד, כאמור, כאשר הסוגיה לא הוכרעה בשלב זה, ומכאן שאין במסקנה הלכאורית אליה הגעתי שם כדי להצביע על כך שבסופו של דבר אכן הייתה מתקבלת הטענה של נזק מסוג של פגיעה באוטונומיה ביחס לכל חברי הקבוצה; שנית, מאז התקבלה החלטת האישור חלו תמורות ביחס הפסיקה לראש נזק של פגיעה באוטונומיה בכלל, ובהליך של תובענה ייצוגית בפרט, כאשר מגמת הפסיקה צמצמה את האפשרות לתבוע נזק מסוג זה (לביטוי של מגמה זו בתובענות ייצוגיות, ראו, למשל: [ת"צ \(מרכז\) 1685-07-12 פלונית נ' ג'ונסון אנד ג'ונסון \(Johnson & Johnson\)](#), [פורסם בנבו] פסקאות 52-53 (11.8.2016); [ת"צ \(מחוזי ב"ש\) 21624-12-13 פרי נ' אסם תעשיות מזון בע"מ](#) [פורסם בנבו] (15.12.2016); [ת"צ \(מחוזי ת"א\) 541-05-16 לופו נ' בלדי בע"מ](#), [פורסם בנבו] פסקאות 49-60 (31.5.2018); [ת"צ \(מחוזי ת"א\) 52703-05-16 ענבר נ' טומין שיווק \(2001\) בע"מ](#), [פורסם בנבו] פסקה 5.2 (24.1.2018); בהקשר הכללי, ראו: יצחק [עמית "סוס הפרא של הפגיעה באוטונומיה" ספר שטרסברג-כהן 465](#) (אהרן ברק ואח' עורכים, 2017); [שלישית](#), הסדר הפשרה שלפניי מבוסס על קביעת סכום פיצוי כולל שישולם על ידי פריגו סוכנויות, המשקף על פי הערכת המגשר והצדדים, את הסעד הראוי שיש לפסוק נגד הנתבעת, תוך שקלול מכלול הנסיבות בהן עסקינן. סעד כספי מסוג זה אינו מהווה סכימה של נזקים פרטניים שנגרמו לחברי הקבוצה, אלא הוא נגזר מבחינה "מלמעלה" של ההתנהגות העוללתית, וניסיון לקבוע לה

מחיר הולם המבטא את העלויות החברתיות שגרמה ההפרה, ואת חומרתה היחסית. הסכמת הצדדים הייתה שתשלום סכום כולל של כ-53.5 מיליון ש"ח (פיצוי לקבוצה בתוספת גמול ושכר טרחה, אליו יצטרפו הוצאות ביצוע הסדר הפשרה) בשלב זה מהווה תגובה הולמת להפרות המיוחסות לפריגו סוכנויות, בשים לב לסיכויי התביעה. לדידי, סכום זה אינו בלתי סביר, גם אם מביאים בחשבון שבצד הנזק של כאב וסבל שנגרם לחלק מחברי הקבוצה ישנם גם חברי קבוצה שסבלו פגיעה באוטונומיה בלבד; **רביעית**, כפי שכבר צוין, שיקול לגיטימי בהסדרי פשרה מסוג זה הוא היענות לדרישת הנתבעת לתחם את סיכונה מיישום הסדר הפשרה. כאשר הצדדים מסכימים על תיחום שכזה, הרי שבהכרח יהיה צורך לקבוע מדרג שימושים ביחס לכספים שישולמו לטובת הקבוצה. במקרה שלפניי העדיפו הצדדים, ובצדק, כי יינתן תחילה פיצוי לחברי הקבוצה שיכולים להצביע על תופעות לוואי, יציאה מאיזון או בדיקות וטיפולים רפואיים שעברו בתקופה הרלוונטית. לאחר שיוקצו הסכומים הדרושים לפיצוי בגין תביעות אלו, ייתכן שיוותר סכום כספי בו ניתן יהיה להשתמש גם לטובת כלל חברי קבוצה. כמוכנה, בשאלה כיצד תוקצה יתרת הכספים האמורה ניתן יהיה לדון לאחר שיתברר מהו היקפה, דהיינו לאחר שתושלם החלוקה לטובת חברי הקבוצה שיגישו בקשות לפיצוי.

(6) **התנגדויות שהגישו היועמ"ש וחברי הקבוצה להסדר הפשרה המתוקן**: להסדר הפשרה המקורי הוגשו התנגדויות רבות (בוודאי באופן יחסי למקובל בהליכי אישור הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות), ואולם מרביתן קיבלו מענה בהסדר הפשרה המתוקן. על כן, הדיון שלהלן יתמקד בהתנגדויות אשר רלוונטיות להסדר הפשרה המתוקן. את ההתנגדויות הללו ניתן לחלק לשלוש קטגוריות: הראשונה, התנגדויות שעניינן במנגנון הפיצוי, ובפרט הדרישה של תיעוד רפואי מזמן אמת ועלויות הכרוכות בהגשת הבקשה לפיצוי; השנייה, התנגדויות שעניינן בהגדרת הקבוצה; השלישית, התנגדויות שניתן להגדירן כנוגעות ל"מקרים פרטניים".

באשר לקטגוריה הראשונה, הרי שלדרישה לתיעוד רפואי מזמן אמת ניתן מענה במסגרת התיקונים המוסכמים בעקבות החלטת בית המשפט מיום 23.8.2018, כך שבמקום צירוף תיעוד רפואי מזמן אמת ניתן לצרף אישור רופא מטפל, כאמור בפסקה 20 לעיל. לצד זאת, יובהר כי לא ניתן לוותר כליל על הדרישה להגשת אישור רפואי כלשהו המהווה הוכחה לנזקים שנגרמו למי שנטל את הפורמולציה החדשה, שאחרת סוטה הדבר מעקרונות דיני הנזיקין, ובפרט מהדרישה לקשר סיבתי בין נטילת התרופה לבין הנזקים הנתענים. באשר לטענה בדבר עלויות הכרוכות בהגשת הבקשה לפיצוי, מדובר בטענה מוקשית. הוצאת אישור רופא מטפל, שהינו רופא המשפחה, איננה כרוכה בעלויות כספיות, והיא חלק מסל השירותים שמקבל כל חבר קופה בחינם, בכל קופת חולים שהיא. כמו כן, הגשת טופס הבקשה איננה כרוכה בייצוג משפטי מול הוועדה. לפיכך, העלויות הנתענות אינן עלויות בלתי סבירות, והן נחוצות על מנת להבטיח את טוהר וניקיון הליך חלוקת הכספים.

באשר לקטגוריה השנייה, הוגשו מספר התנגדויות המבקשות לכלול בקבוצה גם את מי שהחל להשתמש בפורמולציה החדשה, אף אם לא עשה שימוש בפורמולציה הישנה, וזו גם

עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה. ואולם, לא ניתן לקבל עמדה זו. הפרקטיקה הרפואית המקובלת מחייבת ביצוע ניטור של השפעת התרופה הניתנת למטופלים הסובלים מתפקוד לקוי בפעילות בלוטת התריס בתחילת הטיפול בתרופה מסוימת. משמעות הדבר היא שמטופלים אשר נטלו את תרופת האלטרקסין לראשונה, כאשר זו הייתה בפורמולציה החדשה, היו מודעים לצורך בביצוע ניטור גם בהיעדר המידע בדבר החלפה לפורמולציה החדשה. כמו כן, באשר לטענות שיש לכלול בהגדרת הקבוצה גם את מי שנאלץ להחליף לתרופה המיוצרת על ידי יצרן אחר בעקבות תופעות לוואי שנגרמו לו מהשינוי בפורמולציה, הרי שככל שאותו מטופל ימציא תיעוד רפואי (כאמור בפסקה 20 לעיל) שיצביע על כך שבתקופה האמורה סבל מתופעות לוואי – יוכל להגיש בקשת פיצוי, אף אם בסופו של דבר עבר להשתמש בתרופה אחרת.

באשר לקטגוריה השלישית, ככל שישנם מקרים ספציפיים ואינדיבידואלים שאין בהם כדי ללמד על המקרה הכללי, איני סבור כי יש בהם כדי להצביע על כך שהסדר הפשרה המתוקן אינו הוגן וסביר. כפי שציינתי בהחלטת האישור, התביעה דן איננה כוללת מטופלים אשר נגרמו להם נזקים החורגים מגדר כאב וסבל, ודומה כי מקומם של מקרים אלה הוא בהגשת תביעה פרטנית (ראו פסקאות 127 ו-133 להחלטת האישור).

לסיום, אף שלא מצאתי בהתנגדויות טעם טוב לדחיית הסדר הפשרה המתוקן, נוכח מספר ההתנגדויות שהוגשו בעניינים פרטניים, ובשים לב לשינויים שחלו בהסדר הפשרה במהלך הליך האישור, ראיתי לנכון לאפשר לחברי הקבוצה המעוניינים לצאת מן הקבוצה, אפשרות להגיש בקשת יציאה מן הקבוצה בתוך 28 ימים ממועד פרסום ההודעה השנייה.

(7) **המנגנון החלופי שגיבש משרד הבריאות:** במסגרת התייחסות היועמ"ש להסדר הפשרה המתוקן, אשר הוגשה ביום 21.11.2018, מוצע לראשונה מנגנון חלופי לפיצוי חברי הקבוצה, אשר גובש על ידי משרד הבריאות לאחר היוועצות עם מומחים רפואיים (ראו פסקה 51 לעיל). ואולם, לא ניתן להתעלם מכך כי דו"ח צוות הבדיקה בעניין "שינוי הפורמולציה של אלטרקסין בישראל" הוגש למנכ"ל משרד הבריאות כבר ביום 8.1.2012 וכי ההליכים המשפטיים המתנהלים בענייננו, שתחילתם ביום 19.9.2012, נמשכים כבר למעלה מ-6 שנים כאמור, כאשר הסדר הפשרה שאליו הגיעו הצדדים גובש במסגרת הליך גישור ממושך בהובלת נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) אשר גרוניס. ודוק, יש מקום לתהייה מדוע המנגנון החלופי שגובש הוצע ממש לפני קו הסיום (בבחינת "מעט מדי, מאוחר מדי"). לפיכך, בשלב הזה של ההליך אינני רואה מקום לדחייה נוספת בהליך אישור הסדר הפשרה, על מנת לבחון את המנגנון החלופי שהציע היועץ המשפטי לממשלה. ויובהר, אינני סבור שהמנגנון שגובש בהסדר הפשרה הוא כליל השלמות. ואולם זהו המנגנון שהוסכם לאחר הליך ממושך, ובשים לב למכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי מוטב לאשרו.

57. מכלול השיקולים שלעיל, מוביל למסקנה כי יש מקום לאשר את הסדר הפשרה כמבוקש, ולתת לו תוקף של פסק דין.

ז. מינוי בודק

58. במקרה שלפניי מצאתי כי ניתן לאשר את הסדר הפשרה ללא מינוי בודק. זאת, בשים לב לכך שהסדר גובש במסגרת הליך גישור ממושך ואינטנסיבי בפני כבוד נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) אשר גרוניס, וכי בהתאם להסכמת הצדדים מנגנון הפיצוי יופעל על ידי ועדת פיצוי בה מכהן שופט בדימוס, ובנוסף נקבע כי רואה חשבון (הנאמן) יפקח על ביצועו של הסדר הפשרה (ראו פסקה 18 לעיל). בנסיבות אלה, איני מוצא שמינוי בודק נחוץ לצורך בחינת הסדר הפשרה המתוקן.

ח. גמול לתובעים המייצגים ושכר טרחה לבאי הכוח המייצגים

59. כאמור בפסקה 37 לעיל, הצדדים הגיעו להסכמות בדבר שיעורי הגמול ושכר הטרחה וביקשו כי בית המשפט יפסוק לתובעים המייצגים גמול בסך 1,080,000 ש"ח בתוספת מע"מ (שיעור של כ-2.3% מסכום הפיצוי לחברי הקבוצה) והוצאות בסך 248,000 ש"ח כולל מע"מ (שיעור של כ-0.5% מסכום הפיצוי לחברי הקבוצה) ושכר טרחה לבא הכוח המייצג בסך 6,000,000 ש"ח בתוספת מע"מ (שיעור של כ-13% מסכום הפיצוי לחברי הקבוצה). יצוין כי אין שוני בהמלצת הצדדים בין הסדר הפשרה הראשון שהוגש לבין הסדר הפשרה המתוקן.

60. מצאתי לנכון לקבל את המלצות הסכמת הצדדים, בשים לב לשיקול התשומה, לשיקולי התפוקה לקבוצה המיוצגת ולשיקולי הכוונה ציבורית, כמפורט להלן:

(1) **שיקולי תשומה**: עסקינן בהליכים מורכבים אשר התמשכו על פני למעלה מ-6 שנים, וכללו בין השאר ניהול מלא של שלב בקשת האישור, קיומם של כ-20 דיונים, התדיינות משפטית בפני ערכאת הערעור, הליך גישור ממושך בפני המגשר והליכים ממושכים לאישור הסדר הפשרה. אין מחלוקת כי היקף העבודה והתשומות שנדרשו מהתובעים המייצגים ומבא הכוח המייצג לאורך חיי ההליך ועד לשלב אישור הסדר הפשרה – הם רבים.

(2) **שיקולי תפוקה**: התובענה הניבה לקבוצה פיצוי כספי בסך של למעלה מ-45 מיליון ש"ח. מן הצד השני, סכום הגמול וההוצאות עומד על שיעור של כ-2.8% מסכום הפיצוי לחברי הקבוצה וסכום שכר הטרחה עומד על שיעור של כ-13% מסכום הפיצוי לחברי הקבוצה, ועל כן מדובר בסכומים ראויים בהתאם לקווים שהתוו בפסיקה (ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט**, פ"ד סה(2) 681 (2012); **תני"ג (מרכז) 10466-09-12 חברת השקעות דיסקונט נ' דנקנר** [פורסם בנבו] (11.2.2018), אשר הסכומים המומלצים תואמים בקירוב רב את שנקבע בו).

(3) **שיקולי הכוונה ציבורית**: עסקינן בתובענה ייצוגית בעלת חשיבות רבה ותועלת ציבורית משמעותית. כפי שצינתי בהחלטת האישור, עניינה של התובענה בפרשה שעוררה גלים בתודעה הציבורית הישראלית ואשר נוגעת לחייהם של כ-330 אלף מטופלים הסובלים מתפקוד לקוי בבלוטת התריס. אכן, בעקבות הפרשה הוקמה ועדת חקירה במשרד הבריאות, הופקו לקחים, שונו הנהלים והוקמה מחלקה מיוחדת לניהול סיכונים ומידע תרופתי. ואולם, לתובענה

הייצוגית דנן תפקיד חשוב במתן מענה ראוי הן לצורך בפיצוי הנפגעים בפרשה והן לצורך בהרתעת הנוגעים בדבר, כמו גם הכוונת התנהגותם של כלל השחקנים בשוק התרופות בעתיד.

(לשיקולים השונים בקביעת גמול ושכר טרחה, בהתבסס על [סעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות](#), ראו: אלון [קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק](#) התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006" [הפיקליט](#) מט 131, 158-162 (2006)).

61. לאור האמור, הגעתי למסקנה כי יש לפסוק לתובעים המייצגים את שהומלץ בהסדר הפשרה המתוקן, דהיינו גמול בסך 1,080,000 ש"ח בתוספת מע"מ והוצאות בסך 248,000 ש"ח בתוספת מע"מ וכן שכר טרחה לבא הכוח המייצג בסך 6,000,000 ש"ח בתוספת מע"מ.

62. ויודגש, שכר הטרחה הנדיב שנפסק לבא הכוח המייצג (הכולל גם את שכר טרחת עורכי הדין האחרים המייצגים את הקבוצה) מניח כי בא הכוח המייצג (ועורכי הדין האחרים המייצגים את הקבוצה) יפקחו על מימוש הסדר הפשרה, ויסייעו לחברי הקבוצה במימוש זכויותיהם על פיו. לאור זאת, אין מקום שבא הכוח המייצג (ועורכי הדין האחרים המייצגים את הקבוצה) יגבו שכר טרחה נוסף מחברי הקבוצה בתמורה לפעולות אלו (וראו גם פסקה 66 להלן).

ט. גמול למתנגדים ושכר טרחה לבאי כוחם

63. במסגרת פסק דין המאשר הסדר פשרה בתובענה ייצוגית ניתן במקרים מתאימים לפסוק גמול הולם למתנגדים להסדר הפשרה, ושכר טרחה לבא כוחם, וזאת כנגד תועלות שהעלו לטוב הסדר הפשרה (ראו [ע"א 7809/12 חזאן נ' קלאב הוטל אינטרנשיונלס](#), [פורסם בנבו] פסקאות 16-14 (31.12.2013); [ת"צ \(מרכז\) 5921-06-12 ברדה נ' כלל חברה לביטוח בע"מ](#), [פורסם בנבו] פסקה 36 (פסק דין המאשר הסדר פשרה ניתן על ידי ביום 11.8.2015)). יחד עם זאת, במקרה שלפניי לא מצאתי לנכון לפסוק הוצאות לטובת מי מהמתנגדים. המתנגד היחיד שביקש לפסוק לו הוצאות היה עו"ד גרפי, והוא ממילא יזכה לשכרו ההולם כאחד מבאי הכוח שפעלו בשם התובעים המייצגים.

י. סוף דבר

64. לאור האמור הריני לאשר את הסדר הפשרה, בהתאם למפורט בפסק דין זה.

65. למען הסר ספק, מובהר בזאת שוב כי בהתאם לתיקונים המוסכמים, עלות ביצוע הסדר הפשרה תושת במלואה על הנתבעת, כפי שמקובל ביחס להסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות.

66. בא הכוח המייצג יפקח על ביצוע הסדר הפשרה. חבר קבוצה אשר יתקל בבעיה בקשר לביצוע הסדר הפשרה יהיה זכאי לפנות אליו, והוא יטפל בפנייתו, בעצמו או באמצעות עורכי הדין האחרים המייצגים את הקבוצה, מבלי שחבר הקבוצה הפונה יידרש לשלם שכר טרחה או כל תשלום אחר בגין הטיפול האמור. הודעה בדבר הזכות לפנות לבא הכוח המייצג בבקשה לסיוע

ללא תשלום במימוש הזכויות על פי הסדר הפשרה תימסר בכל הודעה על הסדר הפשרה לחברי הקבוצה.

67. הגמול וההוצאות לתובעים המייצגים וכן שכר הטרחה לבא הכוח המייצג יהיו כקבוע בפסקה 61 לעיל. הגמול ו-60% משכר הטרחה לתובעים המייצגים ולבא הכוח המייצג ישולמו על ידי הנאמן תוך 14 ימי עסקים ממועד העברת סכום התשלום הכולל לחשבון הנאמנות. יתרת שכר הטרחה (40%), בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי דין, תשולם לבא הכוח המייצג על ידי הנאמן תוך 14 ימים מהמועד בו יינתן אישור בית המשפט להשלמת ביצוע הסדר הפשרה. הוצאות התובעים המייצגים ישולמו על ידי הנאמן לבא כוח המייצג לאחר קבלת תצהיר חתום כדין מצד בא כוח המייצג כי הסכומים המבוקשים הנם כנגד הוצאות התובעים המייצגים שהוצאו בהליך זה (ראו פסקה 37(4) לעיל).

68. הצדדים יפרסמו, על חשבון פריגו סוכנויות, הודעה בדבר אישור הסדר הפשרה המתוקן בהתאם [לסעיף 25\(א\)\(4\) לחוק תובענות ייצוגיות](#) בשלושה מחמשת העיתונים היומיים הנפוצים בישראל וכן בשני העיתונים המגזריים הנפוצים ביותר (אחד המיועד למגזר החרדי והשני המיועד למגזר הערבי). גודל הפרסום יעלה בלפחות 33% על הקבוע [בתקנות הגנת הצרכן \(האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן\)](#), תשנ"ה-1995. נוסח ההודעה יהיה כמפורט בנספח 2 להסדר הפשרה המתוקן, בכפוף לשינויים הבאים:

(1) כותרת ההודעה תשונה לנוסח הבא: **"הודעה בדבר מתן תוקף להסדר פשרה בתביעה ייצוגית בעניין שינוי פורמולציה של תרופת האלטרסקין"**.

(2) נוסח פסקת הפתיחה להודעה יהיה בנוסח הבא: "מובא בזה לידיעת הציבור (בהתאם להוראות [סעיף 25\(א\)\(4\) לחוק תובענות ייצוגיות](#), התשס"ו-2006), כי ביום 29.11.2018 אישר בית המשפט המחוזי מרכז בלוד בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית [ת"צ-22182-10-11 פלג ואח' נ' פריגו סוכנויות ישראל בע"מ](#) [פורסם בנבו]. להלן מפורטים עיקרי הסדר הפשרה והרקע לכריתתו:"

(3) בסיום סעיף 1 יתווסף הנוסח הבא: "עניינה של התובענה בטענה כי הנתבעת הפרה את חובת הגילוי והטעתה את נוטלי תרופת האלטרסקין שעה שלא הציגה בפניהם את מלוא המידע הרפואי הרלוונטי הנוגע לפורמולציה החדשה של התרופה, אשר הושקה בישראל ביום 16.2.2011, ובכלל זאת מידע אודות השלכות השינוי ברכיבים הבלתי פעילים של התרופה על המטופלים ומידע בדבר קיום המלצה לביצוע בדיקות דם לניטור רמת הורמון ההיפופיזה (TSH) בתוך 6 שבועות מתחילת נטילת הפורמולציה החדשה".

(4) בסעיף 3, המשפט ייפתח במילים: "עילת התביעה כפי שנקבעה בהחלטת האישור היא: ". לאחר מכן ימשיך המשפט כסדרו החל מן המילים "הטעיה צרכנית".

(5) בסעיף 5, תוחלף המילה "המבקשים" במילה "התובעים המייצגים"; כמו כן, במקום "כל עילות בקשת רשות הערעור ובקשת האישור" יירשם "עילת התביעה שנקבעה בהחלטת האישור"; כן, יימחקו המילים "וכלפי כולי עלמא"; בנוסף, במקום "כמפורט בהסדר הפשרה" יירשם "כמפורט בפסק הדין המאשר את הסדר הפשרה".

(6) בסעיף 6 יושלם הטעון השלמה. בסוף הסעיף יתווסף הנוסח הבא: "על פי פסק הדין חברי קבוצה המעוניינים לצאת מן הקבוצה, ושטרם מסרו הודעה בדבר רצונם לעשות כן, יהיו רשאים להגיש בקשות ליציאה מהקבוצה לתיק [ת"צ 22182-10-11](#) בית המשפט המחוזי מרכז בלוד עד ליום [28 יום ממועד פרסום ההודעה]".

(7) סעיף 7 ינוסח כך: "הסדר הפשרה חל על כל חברי הקבוצה שלא ימסרו הודעה בדבר רצונם לצאת מהקבוצה, כמפורט בפסק הדין המאשר את הסדר הפשרה. במסגרת הסדר הפשרה ישולם סכום של 45,768,900 ש"ח כפיצוי לחברי הקבוצה. מתוך סכום זה ישולם פיצוי פרטני לחברי הקבוצה אשר סבלו מכאב וסבל לאחר נטילת הפורמולציה החדשה בישראל, ואשר ימצאו זכאים לקבלת פיצוי בהתאם להוראות הסדר הפשרה. בנוסף תישא פריגו סוכנויות במלוא עלויות מימוש הסדר הפשרה, וכן בגמול לתובעים המייצגים ובשכר הטרחה לבא הכוח המייצג".

(8) בסעיף 8, לאחר המילים "לוועדת פיצוי" יתווסף "בה יכהן השופט (בדימוס) דן ארבל". כמו כן, יימחקו המילים "וזאת בחלוף 30 יום מפרסום הודעה זו" והמשפט ימשיך כסדרו החל מן המילים "עד 90 ימים".

(9) בסעיף 9, לאחר המילים "באמצעות הדואר האלקטרוני" יתווסף "בכתובת [להשלים]". כמו כן, סוף הסעיף, החל מהמילים "הגשה באמצעות דואר אלקטרוני תכלול" יימחק.

(10) סעיף 10 ישונה לנוסח הבא: "בקשת הפיצוי תוגש בצירוף כל המסמכים הבאים: (א) **טופס בקשה לקבלת פיצוי המצורף כנספח להסדר הפשרה המתוקן**, ובו סימון של כל תופעות הלוואי מהן סבל מגיש בקשת הפיצוי בעקבות נטילת הפורמולציה החדשה. הטופס זמין להורדה מאתר האינטרנט של משרד בא הכוח המייצג בכתובת www.altroxin.co.il, וכן בעותק קשיח במשרדי בא כוח המייצג ברחוב בוגרשוב 69, תל אביב-יפו; (ב) צירוף של אחד משני אלה: (1) **תיעוד רפואי מזמן אמת אודות התקיימותן של תופעות הלוואי הנטענות והמסומנות בטופס הבקשה** (כגון: טופס סיכום ביקור אצל רופא, טופס ביקור בבית חולים ומכתב תלונה רשמי למשרד הבריאות או לגורם רפואי אחר עם פירוט תופעות הלוואי) **או** (2) **אישור רופא מטפל בדבר התקיימותן של תופעות הלוואי המפורטות בטופס הבקשה**".

בסוף הסעיף יתווסף בשורה נפרדת: "מגיש הבקשה רשאי (אך אינו חייב) לבקש להופיע לשימוע בעל-פה בפני ועדת הפיצוי, וזאת באמצעות סימון מתאים בטופס הבקשה. מובהר כי שימוע בעל-פה אינו נדרש לצורך קבלת פיצוי, וכי ביחס למגיש בקשה שלא יבקש קיום שימוע בעל-פה, או שיבקש שימוע בעל-פה אך לא יתייצב במועד השימוע שנקבע, תתקבל החלטה בהתבסס על המסמכים שהוגשו במסגרת בקשת הפיצוי".

(11) סעיף 11 יימחק, וסעיף 12 הקיים ימוספר כ-11.

(12) בסעיף 12(א) הקיים בסוף המשפט יתווסף "מדובר במקרים בהם לא הוכח כי מגיש הבקשה סבל מתופעות לוואי המפורטות בטופס הבקשה ו/או הבקשה לא נתמכה בתיעוד רפואי או אישור רפואי כאמור בסעיף 10 לעיל".

בסעיף 12(ב) הקיים, במקום "עד 4,275 ש"ח" יאמר "45% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה"; בהמשך הסעיף במקום המילים "ועדת הפיצוי קבעה הוכח כי מגיש הבקשה" יירשם "ועדת הפיצוי קבעה כי הוכח שמגיש הבקשה".

בסעיף 12(ג) הקיים, במקום "עד 7,600 ש"ח" יאמר "80% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה".

בסעיף 12(ד) הקיים, במקום "עד 9,500 ש"ח" יאמר "100% מסכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה".

(13) יתווסף סעיף 12 חדש בזו הלשון: "הסדר הפשרה קובע כי סכום התשלום המקסימאלי לחבר קבוצה הוא 9,500 ש"ח. עם זאת סכום זה יכול שיהיה גבוה או נמוך יותר בשים לב להיקף התביעות שיאושרו על ידי ועדת הפיצוי, ובהתאם להחלטת בית המשפט".

(14) סעיף 13 הקיים ישונה לנוסח הבא: "כל אחד מחברי הקבוצה אשר מעוניין להשיג על הכרעת ועדת הפיצוי יהיה רשאי להגיש בקשת השגה וזאת עד 30 יום ממועד קבלת ההחלטה של ועדת הפיצוי בבקשת הפיצוי שהגיש. טופס ההשגה יהיה זמין באתר האינטרנט משרד בא הכוח המייצג בכתובת www.altroxin.co.il, וכן בעותק קשיח במשרדי בא כוח המייצג ברחוב בוגרשוב 69, תל אביב-יפו. הגשת בקשת ההשגה תעשה בדומה להגשת בקשת פיצוי (כאמור בסעיף 9 לעיל) ותכלול את כל המסמכים הבאים: (א) טופס השגה; (ב) כלל המסמכים שהוגשו בבקשת הפיצוי; (ג) הכרעת והנמקת ועדת הפיצוי בבקשת הפיצוי".

(15) לאחר סעיף 13 יתווסף סעיף חדש שנוסחו יהא כך: "סכום הפיצוי יועבר לכל אחד מחברי הקבוצה שתביעתו תאושר על ידי ועדת הפיצוי באמצעות העברה בנקאית ישירות לחשבון הבנק של מגיש הבקשה בהתאם לפרטים שיפורטו על ידו בטופס הבקשה. ככל שתיוותר יתרה לאחר חלוקת הפיצוי לחברי הקבוצה שתביעותיהם יאושרו, היא תחולק בהתאם להוראת בית המשפט, אשר תינתן לאחר שיתברר היקף הסכומים בהם מדובר, ולאחר שתינתן לצדדים, וליועץ המשפטי לממשלה, אפשרות לטעון בעניין זה".

(16) סעיף 15 ישונה לנוסח הבא: "כפי שנקבע על ידי בית המשפט, ובהתאם לאמור בהסדר הפשרה, בנוסף לסכומי הפיצוי שנקבעו לחברי הקבוצה ישולם לתובעים המייצגים גמול בסך 1,080,000 ש"ח בתוספת מע"מ והוצאות בסך 248,000 ש"ח בתוספת מע"מ וכן ישולם לבא הכוח המייצג שכר טרחה בסך 6,000,000 ש"ח בתוספת מע"מ".

(17) סעיף 16 ייפתח במילים: "הסדר הפשרה המלא, הבקשה לאישורו ופסק הדין המאשר אותו יהיו זמינים לעיון והורדה באתר האינטרנט www.altroxin.co.il, תחת הכותרת 'פסק דין המאשר הסדר פשרה נ' פריגו סוכנויות בע"מ בעניין שינוי פורמולציה של תרופת האלטרוקסין'. כמו כן ניתן לפנות בעניין זה". לאחר מכן, ימשיך המשפט כסדרו, החל מן המילים "למשרד ב"כ המייצג" ואילך.

(18) במקום סעיף 17 הקיים יכתב: "חבר קבוצה אשר יתקל בבעיה בקשר לביצוע הסדר הפשרה יהיה זכאי לפנות לבא הכוח המייצג, בכתובת רח' בוגרשוב 69, תל-אביב 65786, טלפון 03 – 6200505 ; פקסימליה 03 – 6203355 ; דוא"ל [להשלים], ופנייתו תטופל מבלי שיידרש לשלם שכר טרחה או כל תשלום אחר בגין הטיפול האמור. למען הסר ספק מובהר כי הגשת בקשת פיצוי אינה מצריכה הסתייעות בעורך דין, ואינה כרוכה בעלות".

69. במקביל לפרסום ההודעה בעיתונות, היועץ המשפטי לממשלה, בתיאום עם משרד הבריאות, ינחה את קופות החולים לנקוט בפנייה ישירה ויזומה לחברי הקבוצה ולעדכן אותם בדבר אישור הסדר הפשרה המתוקן והגשת בקשה לפיצוי, בהתאם לאמור בעמדת היועץ המשפטי לממשלה בפסקה 51 לעיל.

70. הצדדים יגישו בתוך 14 ימים ממועד פסק דין זה טופס הגשת בקשה מתוקן (המופיע כנספח 4 להסדר הפשרה המתוקן), בהתאם לאמור בפסק דין זה (וראו במיוחד פסקה 20 לעיל).

71. הפניה לעיון בנוסח המלא של הסדר הפשרה והבקשה לאישורו תוצב באתר www.altroxin.co.il, תחת הכותרת 'פסק דין המאשר הסדר פשרה נ' פריגו סוכנויות בע"מ בעניין שינוי פורמולציה של תרופת האלטרוקסין'.

72. בהתאם להסכמת הצדדים, אני ממנה את רו"ח אלישע סער כממונה על ניהול חשבון הנאמנות וביצוע הסדר הפשרה. בכלל זאת, יהיה אחראי רו"ח סער על חלוקת הכספים לחברי הקבוצה בהתאם להחלטת ועדת הפיצוי, על חישוב יתרת גובה סכום היתרה לאחר סיום חלוקת הכספים לחברי הקבוצה, על עלויות ניהול המנגנון (לרבות שכר הוצאות לשופט הוועדה, למומחה הרפואי, לכוח העזר של הוועדה, וכן התשלומים השוטפים בהתאם להנחיות הוועדה), ועל תשלום שכר הטרחה, ההוצאות והגמול לתובעים ובא הכוח המייצג. שכרו של רו"ח סער ישולם על ידי פריגו סוכנויות, בכפוף לאישורו על ידי בית המשפט.

73. רו"ח סער, בשיתוף פעולה עם ועדת הפיצוי, ימסור לבית המשפט, ולבאי כוח הצדדים את ההודעות המפורטות להלן:

(1) עד ליום 1.4.2019 הודעה בדבר סיום הליך הגשת בקשות הפיצוי, בה יפורט מספר חברי הקבוצה שהגישו בקשות פיצוי, מספר חברי הקבוצה שביקשו לקיים שימוע בעל-פה, מספר הבקשות ליציאה מהקבוצה שהוגשו, וכן דיווח על כל בעיה שהתעוררה במסגרת הליך הגשת בקשות הפיצוי.

(2) עד ליום 30.7.2019 הודעה בדבר תוצאות הליך בחינת בקשות הפיצוי, בה יפרט את הנתונים הבאים: מספר חברי הקבוצה שבקשות הפיצוי שהגישו נדחו על הסף; מספר השימועים בעל-פה שהתקיימו; מספר חברי הקבוצה שנמצאו זכאים בכל קטגוריה; סך סכומי הפיצוי של כלל חברי הקבוצה בהנחה שסכום הפיצוי המקסימאלי לחבר קבוצה הוא 9,500 ש"ח וסכום הפיצוי המקסימאלי לחברי קבוצה הנגזר מהליך חישוב מחדש, או מההגדלה המקסימאלית האפשרית של סכום הפיצוי המקסימאלי, לפי העניין.

(3) ככל שיבוצע תשלום בפועל לחברי הקבוצה בשלב זה מכוח סעיף 17 להסדר הפשרה המתוקן, תימסר הודעה על כך 7 ימים לפני מועד ביצוע התשלום בפועל. בהודעה יפורטו סכום הפיצוי ששולם ומספר חברי הקבוצה שקיבלו תשלום.

(4) עד ליום 3.11.2019 הודעה בדבר תוצאות הליכי ההשגה בה יפרט את הנתונים הבאים: מספר חברי הקבוצה שהגישו השגות בכל קטגוריה, מספר ההשגות שהתקבלו, וחישוב מחדש של הנתונים בהודעה הנזכרת בסעיף (2) לעיל לאור ההשגות שהתקבלו. כן ימסר בהודעה זו מידע בדבר עלות תפעול מנגנון הפיצוי.

(5) עד ליום 15.12.2019 הודעה בדבר העברת הפיצוי לחברי הקבוצה הזכאים בה יפורטו הנתונים הבאים: מספר חברי הקבוצה שהפיצוי הועבר לחשבונם; סכום הפיצוי הכולל שהועבר בכל קטגוריה לזכאים לפיצוי; מספר הזכאים לפיצוי שלא זכו, הסכומים להם הם זכאים, והסיבות לכך שלא זכו; יתרת סכום הפיצוי הכולל שטרם חולקה.

(6) עד ליום 31.12.2019 דו"ח המאשר כי הסדר הפשרה יושם כהלכה. לאחר קבלת דו"ח זה תינתן החלטה בדבר השלמת ביצוע הסדר הפשרה.

74. המזכירות תעביר פסק דין זה למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ: 24.12.18 (פסקאות 36 ו-70 לעיל); 2.4.2019 (פסקה 1)73 לעיל), 1.8.2019 (פסקה 2)73 לעיל), 4.11.2019 (פסקה 4)73 לעיל), 16.12.2019 (פסקה 5)73 לעיל), 1.1.2020 (פסקה 6)73 לעיל).

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ט, 29 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

עופר גרוסקופף 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה